

கிறிஸ்தவ கல்யாசர்

மகா வித்துவான்

எச். ஏ. கிருஷ்ணபிள்ளை

— [ஓர் அறிமுகம்] —

அருட்கவிஞரின்

நினைவு விழா வெளியீடு

இவங்கை கிறிஸ்தவ இறையியல் கல்லூரி,
சன்னகம்.

தொகுப்பாசிரியர் :

அருள்திரு. டி. ஆர். அம்பலவாணர்

1992

கிறிஸ்தவ கவியரசு

மகா வித்துவான்

எச். ஏ. கிருஷ்ணபிள்ளை

[ஓர் அறிமுகம்]

தோகுப்பாசீரியர் :

அருள்திரு. டி. ஆர். அம்பலவாணர், M.A., B.D.
சிரேட்ட விரிவுரையாளர்,
கிறிஸ்தவ இறையியல் கல்லூரி.

அருட்கவிஞரின்

நீணவு விழு வெளியீடு

இலங்கை கிறிஸ்தவ இறையியல் கல்லூரி,
சுன்னுகம்.

கிறிஸ்தவ கலியரசர் மகா வித்துவான்

எச். ஏ. கிருஷ்ணபிள்ளை

[ஓர் அறிமுகம்]

தொகுப்பாசிரியர் :

அருள்திரு. டி. ஆர். அம்பலவாணர், M. A., B. D.

அருட்கலிஞர்

நினைவு விழா வெளியீடு

வெளியிடுவோர் :

இலங்கை கிறிஸ்தவ இறையியல் கல்லூரி,
கன்னகம்.

அச்சுப் பதிப்பு :

திருமகள் அழுத்தகம்,
கன்னகம்.

கிறிஸ்தவ கவியரசர்
 மகா வித்துவான்
 ஹென்றி அல்பிரட் கிருண்ணபிள்ளை

தோற்றும் : 23 - 04 - 1827

மறைவு : 03 - 02 - 1900

முன்னுரை

கிறிஸ்தவ கவியரசர் எனவும், அருட்கவிஞர் எனவும் போற்றப்படுகின்ற மகா வித்துவான் எச். ஏ. கிருஷ்ண பிள்ளை அவர்களின் 165ஆம் பிறந்த நாளை நினைவு கூரும் விழா 1992 மார்ச் திங்கள் 27-28ஆம் நாட்களில், நமது இறையியல் கல்லூரி வளாகத்தில் கொண்டாடப்படும் போது நினைவு வெளியீடு ஒன்றை வெளியிட வேண்டுமென, எமது கல்லூரி மாணவர் மன்ற விழாக் குழு தீர்மானித்தது.

இவ் வெளியீடு, கவிஞர் கிருஷ்ணபிள்ளையவர்களை, ஈழ நாட்டுத் தமிழ்க் சிறிஸ்தவர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்து முகமாகச் சுருக்கமாகவும், பல அம்சங்கள் அடங்கிய ஒரு தொகுப்பு நூலாகவும், அமைய வேண்டுமென ஆலோசனை வழங்கப்பட்டது.

ஆதலால், கவியரசர் பற்றி நூல்கள் எழுதிய பல ஆசிரியர்கள் வழியாகவே, இவ் அறிமுகத்தை வழங்க வேண்டுமென்ற நோக்குடன், அவர்களின் கருத்துக்களை ஏற்றவாறு தொகுத்து இந்நூலைத் தந்துள்ளோம். இந்நூலின் பிறபகுதியில் இவர்கள் எழுதிய நூல்களின் பட்டியல் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. வாசகர் அதனைப் பயன்படுத்தி, கவிஞரைப் பற்றி மேலதிகமாக அறிய வேண்டுமென விரும்புகிறோம்.

இச்சிறு நூலை வெளியிடுவதற்குப் பலவாறு என்னை ஊக்கப்படுத்திய, எமது கல்லூரி முதல்வர் அருள் திரு. T. S. பிறேமராசா அவர்களுக்கும், இவ்விழா சிறப்பாக நடைபெறவேண்டுமெனப் பல வழிகளில் எம்மை ஊக்கப்படுத்திய, ‘இரட்சஸ்ரீயாத்திரிகச் சான்றேஜ்’ அருள் திரு. கலாநிதிஎஸ். செபநேசன் அவர்களுக்கும், எங்கள் மதிப்புக்குரிய பேராயர் அருள் மிகுடி. ஜே. அம்பலவாணர் அவர்களுக்கும் எமது அகங்கனிந்த நன்றிகளைக் கூறுகிறோம்.

இச்சிறு நூலில்பல ஆசிரியர்களின் கருத்துக்கள் பொதிந்துள்ளன. அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் எங்கள் மனமார்ந்த நன்றி. குறிப்பாக, டாக்டர் வீ.ஞானசிகாமணி, வித்துவான் டி. ஜி. தங்கராசா, வித்துவான் R. S. ஜேக்கப், என் நன்பர் பேராசிரியர் பொ. ஆ. சத்தியசாட்சி ஆகியோர்க்கும் எங்கள் மனமார்ந்த நன்றிகளைக் கூறுகிறோம்.

இவ் அறிமுக நூலில் பல அம்சங்கள் அடங்கியுள்ளன. கவியரசரின் வாழ்க்கை வரலாறு, அவர் இயற்றிய நூல்கள், அவரின் நற்பண்புகள், அவர் பற்றிப் பிறர் எழுதிய நூல் பட்டியல், அவர் பாடிய சில பாடல்கள் ஆகியவற்றை இங்கு காணலாம். வாசகர் இதனைப் பயன்படுத்திக் கவிஞரின் நூல்களை விரும்பிப் படிக்க வேண்டு மென்பதே எமது நோக்கம்.

இறுதியாக, இந்நூலைக் குறுகிய காலத்தில் அழகுற அச்சேற்றித் தந்த ஈன்னுகம் திருமகள் அழுத்தசத்தாருக்கும், பல வழிகளில் தயங்காது உதவி புரிந்த எமது கல்லூரி மாணவர்க்கும், அச்சுப்பிரதிகளைப் பார்த்துத் திருத்துவதில் உதவியளித்த என் துணையியாருக்கும், தட்டச்சிலிட்டு உதவிய செல்வி கெளரிக்கும் எமது நன்றிகள் உரித்தாகுக.

இவ்விழாவின் ஒழுங்குகளில் எங்களுக்குப் பேருதவியா யிருந்த கல்லூரிப் பதிவாளர் A. கதிர்காமர், விரிவுரையாளர்கள் ஆகிய அனைவர்க்கும் -எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக எங்களை இறுதி வரை வழிநடத்திய இயேசு பெருமானுக்கும் எங்கள் மனமார்ந்த நன்றிகளைக் கூறுகிறோம்.

இயேசு பெருமான் திருப்புகழ் வாழ்க!

D. R. அம்பலவாணர்
தொகுப்பாசிரியர்

கிறிஸ்தவ இறையியல் கல்லூரி
சன்னுகம், இலங்கை.

கிறிஸ்தவ கவியரசர்
எச். ஏ. கிருஷ்ணப்பிள்ளை

நினைவு விழாப்பாடல்

இராகம்: இம்சானந்தி

தாளம்: ஆதி
(சதுஷ்பம்)

கண்ணிகள்

1. கிறிஸ்தவ கம்பள் கிருஸ்ன பிள்ளை—அருள் கவித்தமிழ் சொரிந்தான் பக்தி யோடு கிறிஸ்தவ கவிதை பலபு ஸெந்தான்—இயேசுக் கிறிஸ்தவ பதமலரை சரண்டைந்தான்.
2. இரட்சன்ய யாத்திரிக காப்பியந் தந்தான்—அவன் இரவு பகல் வேதா கமம் படித்தான் இரட்சன்ய முத்திரையை அவன் பதித்தான்னஞ்சும் இயேசுக் கிறிஸ்துவவையே அவன் துதித்தான்.
3. பாவாரம் குட்டித் தமிழ் பாடினின்றுன்—கவி பாட்டிலே தமிழ்ச் சுவை கூட்டி நின்றுன் தேவாரம் போல வேத ஆகமங்கள்—சாரம் தீந்தமிழ் தேன் இனிமை ஒழுகத் தந்தான்.
4. இறையியல் கருத்தாழும் காட்டி நின்றுன்—அவன் இன்பத் தமிழ் அழுதில் ஊட்டி வைத்தான் நிறையறும் கிருஷ்ண பிள்ளை தரும் சேவை—நாடிய நிலத்தினில் உளமாற செய்திடுவோம்.

2

நற்செய்திப் பாவேந்தர்
எச். ஏ. கிருஷ்ணபிள்ளையின்
வாழ்க்கைக் குறிப்பு

பிறப்பு :

ஏப்ரில் 23, 1827.

பேற்றேர் :

தந்தை : சங்கரநாராயணர். தாய் : தெம்வநாயகி
அம்மையார்.

கமயம் :

கவனாவம்

குலம் :

வேளாளர்

பிறப்பிடம் :

கரையிருப்பு, திருநெல்வேலி மாவட்டம்.

திருமணம் :

14ஆம் வயதில் 9 வயதுள்ள முத்தம்மாள் என்ற
சிறுமியைத் திருமணம் செய்வித்தனர்.

கிறிஸ்தவர்களைத் துண்புறுத்தல் :

தமது பதினெட்டாம் வயதில், நல்லூர் என்ற
இடத்தில் வசித்த கிறிஸ்தவர்களைத் துண்புறுத்
தினார்.

பாளையங்கோட்டை :

நல்லூர் நிகழ்ச்சியின் விளைவாக 1845இல்
பாளையங்கோட்டையில் குடிபுகுந்தார். இங்
கிருந்த காலத்தில் இவரும் தமிழ் முத்தையா

பின்னையும் தமிழ்ப் புலமை மிக்கவராயினர். திருப்பாற்கடனுத் கவிராயரிடம் கல்வி பயின்றுர்.

தமிழாசிரியர் :

1853இல் சாயர்புரம் திருமறைக் கல்லூரியில் தமிழாசிரியரானார். பேராயர் டாக்டர் கால்டு வெல் இவரைத் தேர்வில் தேர்ந்தெடுத்து இப்பணியில் அமர்த்தினார்.

சென்னையில் :

சாயர்புரத்தில் பணியாற்றி வந்த போது இயேசு பெருமானுல் தடுத்து ஆட்கொள்ளப் பட்டார் — பின்னர், ஞானஸ்நானம் பெறுவதற் காக 1857இல் சென்னைக்கு வந்தார். — சென்னையில் இருந்த போது “தினவர்த்தமானி” என்ற பத்திரிகைக்கு துணையாசிரியராகவும் — மாநில உயர்நிலைப் பள்ளித் துணைத் தமிழ்ப் பண்டிதராகவும் சிலகாலம் பணியாற்றினார். — ஆங்கிலத் தமிழ் அகாாதித் தொகுப்பாளரான வண. பிட்டர் பெர்சிவல் அவர்களின் கீழ் இங்கு பணியாற்றினார் — ஐயர் அவர்களுக்குத் தமிழாசிரியராகவும் இருந்தார்.

ஞானஸ்நானம் :

1858இல் ஏப்ரல் 18ஆம் நாள் — தமது முப்பதாம் வயதில், மைஸாப்பூரில் உள்ள — தூயதொமஸ் தேவாலயத்தில் ஞானஸ்நானம் பெற்றுர்.

இது முதல் ஹென்றி அல்பிரெட் கிருஷ்ண பிள்ளை, என்று அழைக்கப்பட்டார். — எச். ஏ. கிருஷ்ணபிள்ளை என்பது பெருவழக்கு.

மீண்டும் பாளையங்கோட்டையில் :

சௌன்னையில் ஞானஸ்நானம் பெற்றபின் — கிருஷ்ணபிள்ளை பாளையங்கோட்டைக்குத் திரும் பினார். — கவிஞரின் குடும்பத்தினரும் கிறிஸ்தவர்களாயினர். — இவருடைய தம்பி முத்தையா பிள்ளை, இவருக்கு முன்னதாகவே கிறிஸ்தவராயினார். 1860 அளவில் ‘இரட்சனிய சரிதம்’ என்னும் காப்பியம் பாடத் தொடங்கினார். அது நிறைவு பெறவில்லை. 1864—1875 வரையில் கிருஷ்ணபிள்ளை சாயர்பூரம் கல்விச் சாலையில் மீண்டும் பணியாற்றினார். — 1865 இல் வேதமாணிக்க நாடார் இயற்றிய “வேதப் பொருள் அம்மானை” என்னும் நூலைப் பதிப்பித்தார். — 1876 இல் பாளையங்கோட்டைச் சபைத் திருத்தொண்டர் கழகத்தினர் கல்லூரியில் தமிழ்ப் பேராசிரியரானார். — இக் காலத்தில் கிருஷ்ணபிள்ளை குற்றுலத்திற்கு அருகில் ஒரு கோப்பித் தோட்டம் ஒன்றை அமைத்து, நடத்த வந்தார். 1878 இல் இரட்சனிய யாத்திரிகம் பாடத் தொடங்கினார்.

திருவனந்தபுரத்தில் :

1886 இல் — திருவனந்தபுரம் மகாராசர் கல்லூரியில் தலைமைத் தமிழ்ப் பேராசிரியரானார். இக் காலத்தில் மனோன்மணியம் பேராசிரியர் சுந்தரம்பிள்ளை இங்கு தத்துவப் பேராசிரியராய்

விளங்கினார். சுந்தரம்பிள்ளை மனோன்மணியம் இயற்றி வந்த இதே காலத்தில் கிருஷ்ணபிள்ளை யும் இரட்சணிய யாத்திரிகம் இயற்றி வந்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

குலசேகரன் பட்டினம் :

1890 ஆம் ஆண்டின் தொடக்கத்தில் திருவனந்தபுரத்தை விட்டு குலசேகரன் பட்டினத்திற்கு வந்து — 1891 ஆம் ஆண்டு வரையில் உப்பு உற்பத்தித் தொழிலில் ஈடுபட்டார்.

இலக்கியத் தோண்டு :

1892 — 1900 வரையில் (தனது வாழ்நாள் இறுதி வரை) கிறிஸ்தவ இலக்கிய சங்கத்தின் தமிழ்ப் பகுதியில் ஆசிரியராய்த் தொண்டாற்றி னார். இக்காலத்தில் இவருடைய நூல்கள் பல வெளிவந்தன. 1892 அளவில் இரட்சணிய யாத்திரிகம் பாடி நிறைவு செய்யப்பட்டது.

மறைவு :

03-02-1900 மகா வித்துவான் கிருஷ்ணபிள்ளை அவர்கள் இறைவனாடி சேர்ந்தார்.

சமகாலப் புலவர்கள் :

கவிஞர் கிருஷ்ணபிள்ளை பாழ்ந்த காலத்துப் புலவர்கள் — (1) வேதநாயக சாஸ்திரியார் — (கி. பி. 1774 — 1864); (2) நீதிபதி வேதநாயகம் பிள்ளை (கி. பி. 1815 — 1876); (3) பேராசிரியர் ராவ்பகதூர் சுந்தரம்பிள்ளை (கி. பி. 1855 — 1897).

சிருஷ்ணபிள்ளையின் நூல்கள் :

பதிப்பு :

(1) வேதப்பொருள் அம்மானை : (2) பரதகண்ட புராதனம் என்ற நூலின் ஆசிரியர் டாக்டர் கால்டுவெல் ஐயர்.

தொகுப்பு :

‘காவிய தரும சங்கிரகம்’

இயற்றிய நூல்கள் :

உரை நடை :

- (1) — இலக்கண சூடாமணி (1883);
- (2) ‘தாம் கிறிஸ்தவனுன வரலாறு’ — (1893) இது 1977இல் முதன் முதல் தமிழில் அச்சா னது.
- (3) — இரட்சணிய சமய நிர்ணயம் (1898)

செய்யுள் :

- (1) இரட்சணிய யாத திரிகம் (1894) —
- (2) இரட்சணிய மனோகரம் (1899) 1878இல் இரட்சணிய மனோகரத்தின் ஒரு விரிவான பதிப்பு வெளிவந்துள்ளது. — (3) ‘போற்றித் திரு அகவல்’ (1884); — இது விளக்கவுரையுடன் 1977இல் முதன் முதலில் வெளியிடப்பட்டது.
- (4) — ‘இரட்சணிய சரிதம்’ (1861).

கிட்டாத நூல்கள் :

- (1) இரட்சணியக்குறள் — (2) இரட்சணிய பால போதனை.

யார் இந்தக் கிருஷ்ணபிள்ளை?

அன்று—கிறிஸ்தவர்களை அழிப்பதும்—இயேசுவின் பெயரை மும்முரமாக எதிர்ப்பதும் தன் கடமையெனக் கருதி—தலைமைக் குருவிடம் அதிகாரம் பெற்று இறை மக்கள் பலரை சிறையில்லடைத்து—அவர்களைக் கொல்லு வதற்கு அனுமதி வழங்கி—செபக் கூடங்கள் தோறும் சென்று பன்முறை அவர்களைத் தாக்கி—வெளியூர்களில் வாழும் கிறிஸ்தவர்களைத் துன்புறுத்திய சவுல் என்ற யூத வாலிபன்.—

ஒரு நாள்—தலைமைக் குருக்களிடம் அதிகாரமும் ஆணையும் பெற்று, தமஸ்கு நகருக்கு, தன்னைச் சேர்ந்த சிலருடன், அங்கிருந்த கிறிஸ்தவர்களைத் துன்புறுத்தச் சென்று கொண்டிருந்தான் சவுல்—அப்போது வழியில், நண்பகல் நேரம், கதிரோனிவிட மிகுதியாய் கூடர் வீசிய ஓர் ஒளி தோன்றியது.—வானிலிருந்து தோன்றிய இவ்ளூளி சவுலையும் அவளைச் சேர்ந்தவர்களையும் குழந்து கொண்டது.—எல் ஜோரும் தரையில் வீழ்ந்தனர். அப்போது, “சவுலே சவுலே நீ என்னை துன்புறுத்துவதேன்? நீ துன்புறுத்தும் இயேசு தான் நான்... என் ஊழியனுகவும், சாட்சியாகவும் ஏற்படுத்தவே உனக்கு தோன்றினேன்” என்று கூறி சவுலை தடுத்தாட் கொண்டார் இயேசு பெருமான். அன்று தொட்டு “கண்டேன் என் கண்குளிர் கர்த்தனை” என்று மனப் பூரிப்போடு கிறிஸ்துவைத் தன் உள்ளத்தில் சுமந்து கொண்டு காலமெல்லாம் எம் பெருமானின் தொண்டனை சவுல் எனப்படும் பவுல் திகழ்ந்தார். இது நடைபெற்றது முதலாம் நூற்றுண்டில்!

19ஆம் நூற்றுண்டில் சவுலைப் போல், கிறிஸ்தவர்களை வேட்டையாடுவதில் ஈடுபட்ட வைணவ வாலிபன் ஒருவன்—திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் இருந்த பாளையம் பதிக்கு அன்மையில் உள்ள, நல்லூர் என்ற கிராமத்தில் கிறிஸ்தவர்களைத் துன்புறுத்திய சம்பவம் நடைபெற்றது. 18 வய துள்ள அவ்வாலிபன் நல்ல உடற்சட்டும் துணிவும் உடைய

வன். — அவன் ஏற்கனவே தன் ஊருக்கு வந்த கிறிஸ்தவ பிரசங்கிமாருக்குத் தொல்லை கொடுத்து, தன் ஊரில் பிரசங்கம் செய்யவிடாது தூரத்தி வந்தவன். — அவர்கள் கொண்டு வந்த ஒளிபடப் பொறிகளையும் நற்செய்திப் பிரசரங்களையும் நெருப்புக்கிரையாக்கி, அவர்களை வெறுங்கையோடு விரட்டி விட்டவன் — இவரே கிருஷ்ணபிள்ளை ! நல்லூரில் பலர் கிறிஸ்தவ சமயத்தைத் தழுவியுள்ளர் எனவும், அவர்கள் கிறிஸ்தவர்கள் ஆகியதும், உயர்குலத்தைச் சேர்ந்தோரை மதியாது நடப்பதை அறிந்த கிருஷ்ணபிள்ளையும் அவரைச் சேர்ந்த சிலரும் ஒன்று திரண்டு, அவ்வூரில் உள்ள கிறிஸ்தவர்களை நையப்புடைத்தனர் — வீடுகளில் கொள்ளையிட்டனர். அங்கிருந்துதப்பு மூட்டைகளையும், தானிய மூட்டை களையும் கொள்ளைப் பொருளாக கிருஷ்ணபிள்ளையின் வீட்டுக்கு எடுத்துச் சென்றனர்.

இக்கலவரம் பற்றி அங்கிருந்த மிஷன் தொண்டருக்கு அறிவிக்கப்பட்டது. அவர் காலல்துறை அதிகாரிகளுக்கு அறிவித்தார். கலவரம் நடந்த இடத்திற்கு மிஷனரி விரைந்து வந்தார். இக்குழப்பத்திற்கு முக்கிய காரணர் கிருஷ்ணபிள்ளை என்பதை அறிந்தார். அதைக் கேட்டதும் யார் இந்தக் கிருஷ்ணபிள்ளை என விணவினார் ? —

ஆம், இன்றும் இதே வினாவை நம்மிற் பலர் வினாவுகின்றனர். இரட்சணியக் கவிஞர், கிறிஸ்தவகம்பன், அரூட்கவிஞர், கிறிஸ்தவ கவியரசர், நற்செய்திப் பாவேந்தார் எனப் பலவாறு போற்றப்படும் இம் மாகவி யார்? யார் இந்தக் கிருஷ்ணபிள்ளை? — தொடர்ந்து படியுங்கள்.

பெற்றேர் :

தென்பாண்டித் திருநாடாம் திருநெல்வேலியில் உள்ள பாளையங் கோட்டையில் 18ஆம் நாற்றுண்டின் இறுதியில், சங்கர நாராயணபிள்ளை என்பவர் வாழ்ந்தார். இவர் சிறந்த வைணவ பக்தர். தமிழ்ப் புலமை மிக்கவர். நாள்தோறும் கம்பராமாயணத்தை ஒத்தி, இறைவழிபாடு செய்பவர். இவரின் துணையார் தெய்வ நாயகி அம்மையார் — சைவபற்று

மிக்கவர் — ஏட்டுக் கல்வி பெருதவர். எனினும் வாழ்க்கையில் பட்டறிவுக் கல்வி நிரம்பியவர். மிகுந்த பக்தியும் பண்பாடும் உடையவர். தம் கணவன், வழிபாட்டு நேரத்தில் ஒதிய இராமாயணக் கவிகளை செவி வாயிலாய்க் கேட்டுக் கற்று, கம்பராமாயண மேடையில் சொற்பொழிவாற்றுந் திறன் பெற்றவர்.

பிறப்பு :

சங்கர நாராயணர் தமது தொழில் காரணமாக 1827ஆம் ஆண்டின் தொடக்கத்தில் கரையிருப்பு என்னும் கிராமத்தில் குடியேறினார். இங்கு இருக்கும் போது 1827ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 27ஆம் திகதி கிருஷ்ணபிள்ளை பிறந்தார். — இன்றும் இந்த கிராமத்தவர் — “இரட்சணிய யாத்திரிகம் பாடிய கிருஷ்ணபிள்ளை எங்கள் ஹரில்தான் பிறந்தார்” என்று மகிழ்வுடன் சொல்கின்றனர். கிருஷ்ணபிள்ளை பிறந்து ஏழு ஆண்டு கழித்து, அவர்களுக்கு இரண்டாம் மைந்தன் பிறந்தார். அவருக்கு முத்தையன் என்று பெயரிட்டனர். இல்லற வாழ்க்கையில் இன்பந் தருவது மக்கட்பேரே. இவ்விருவரை யும் பெற்றேர் தம் இருக்களைப் போல் போற்றி வளர்த்து வந்தனர்.

கிருஷ்ணபிள்ளையின் நான்காம் வயதில் குடும்பம் நாடார் பட்டியில் குடியேறியது. அங்கு 1831 — 1845 வரையில், சங்கர நாராயணர் தம் குடும்பத்தோடு வாழ்ந்து வந்தார்.

இளமைக் கல்வி :

“தன் மகளைச் சான்றேன் ஆக்குவது தந்தையின் கடன்” என்ற முதுமொழிக்கிணங்க, கிருஷ்ணபிள்ளைக்கும் அவர் தம்பி முத்தையனுக்கும் முதல் ஆசானுக விளங்கியவர், அவர்களின் தந்தையே. தம் மக்களுக்கு கம்பராமாயணக் கவிகளை ஒதி, விளக்கவுரைகளை நிகழ்த்தி, வந்தார். சொற் பொழிவு ஆற்றுவதில் கிருஷ்ணபிள்ளையைப் பழக்கி வந்தார். எனவே இவர் 14 வயதுச் சிறுவனாய் இருந்த போதே, பெரும் பாலான கம்பராமாயணக் கவிகளை மனப்பாடமாக அறிந்

திருந்ததுடன், அவற்றிற்குப் பொருள் கூறவும் கற்றிருந்தார். தன் பிள்ளைகள் இருவரையும் வைணவ நெறியிலே வழி நடத்தி வந்தார் சங்கரர்.

மாணிக்கவாசக தேவர் :

இவர்கள் அக்கால முறைப்படி, திண்ணீப் பள்ளியில் சேர்ந்து கற்று வந்தனர். இக் காலத்துக் கல்விக்கூடங்கள் போன்றவை அன்று இருக்கவில்லை. மாணிக்கவாசக தேவர் என்ற ஆசிரியரிடம் இவர்கள் இலக்கணம் கற்றனர். “எழுத்தறிவித்தவன் இறைவனுகும்” என்ற முதுமொழிக் கிணங்க, அவர்கள் ஆசிரியரை நன்கு மதித்து அவருக்குப் பணி செய்து, கற்று வந்தனர்.

ஒரளவு தயிழ்க் கல்வி கற்ற பின்னர், பிலவண சோசியர் என்ற அந்தணரிடம் கிருஷ்ணபிள்ளை சமஸ்கிருதம் கற்றார். கிருஷ்ணபிள்ளை இயற்றிய நூல்களில், சமஸ்கிருதச் சொல் லாட்சி காணப்படுவதற்கு இது ஒரு காரணமாய் இருக்கலாம்.— ஆங்கிலக் கல்வியும் கற்பிக்கத் தந்தையார் விரும்பிய போதிலும், அதற்குரிய வசதிகள் கிடைக்கவில்லை. அதனால் அவர் ஆங்கிலக் கல்வியை முறைப்படி பெறவில்லை.

சங்கரர் தம் ஓய்வு நேரங்களில் கிருஷ்ணபிள்ளைக்கும், முத்தையாவுக்கும் வைணவ நூல்களை முறைப்படி கற்பித்து வந்தார். கிருஷ்ணபிள்ளைக்கு 12ஆம் வயதில், உரிய ஆசாரியரைக் கொண்டு முறைப்படி முத்திராதாரணம் செய்வித்தார். இதனை சைவத்தில் சமய திட்சை என்பர்.— அதாவது சங்குசக்கரம் ஆகிய முத்திரைகளை, சமய விதிப்படி ஒருவரின் தோள்களில் ஒற்றிக் கொண்டு விஷ்ணுவுக்குத் தன்னை அடியானாக ஒப்படைத்தல் ஆகும். இச் சடங்காசாரம் முடிந்த

பின், கிருஷ்ணபிள்ளை விஷ்ணுவின் அடியானுகி, வைணவ சமய வாழ்வின் நெறிமுறை தவருது வெராக்கியத்துடன் வாழ்ந்து வந்தார்.

சுருளவதாரம் :

கிறிஸ்துவின் திருஅவதாரத்தைப் போற்றிச் சொல்லும் அருளவதாரம் என்னும் துண்டுப்பிரதி, கனம் பீற்றர் பேர்சி வல் ஜூயரால் எழுதப்பட்டது. கிருஷ்ணபிள்ளை 10 வயதின ராய் இருந்த போது, அவர் வாழ்ந்த கிராமத்துக்கு நற் செய்தி பரப்ப வந்த சிலர் மூலம் இத் துண்டுப் பிரதி இவருக்கு கிடைத்தது. இதனை இவர் பொருட்படுத்தாமல் படித்து ஏறிந்து விட்டார். கிறிஸ்துவுடன் இவருக்கு ஏற்பட்ட முதல் தொடர்பு இதுவே.

திருமணம் :

சக்கர நாராயணரின் உடல் நலம் குன்றி வந்தது. எனவே அவர் தன் முதல் மகன் கிருஷ்ணபிள்ளையின் திருமணத்தை விரைவில் முடிக்கக் கருதி, கிருஷ்ணபிள்ளையின் 14-ஆம் வயதில் 9 வயதுள்ள முத்தம்மாள் என்ற சிறுமியை திருமணம் செய் வித்தார். திருமணம் 1842ஆம் ஆண்டு திங்கள் 22-ஆம் நாள் சிறப்பாக நடைபெற்றது. இளமையில் அந்நாட்களில் திருமணம் நடைபெறுவது இயல்லே. தம் மைந்தனின் திருமணக் காட்சியைக் கண்டு, தந்தையும் அன்னையும் அகமிக மகிழ்ந்தனர்.

துன்பநிலை :

இன்பத்தின் பின் துன்பமும் — துன்பத்தின் பின் இன்பமும் தொடர்வதே இவ்வுலக இயல்பு. கிருஷ்ணபிள்ளை திருமணமான சிறிது காலத்திற்குள், அவரது தந்தையார் 47-ஆம் வயதில் மறைந்தார். அப்பொழுது கிருஷ்ணபிள்ளைக்கு 16 வயது. இவ்வயதிலேயே கிருஷ்ணபிள்ளை மீது குடும்பப் பொறுப்பு விழுந்தது. அவரின் தந்தை சங்கரநாராயணர் டடத்தி வந்த, தோட்ட நிர்வாகப் பணியை ஏற்று நடத்தி

தும்படி கேட்கப்பட்டார். தொடர்ந்து 3 ஆண்டுகள் இப்பணியைச் செவ்வனே செய்து வந்தார். கிருஷ்ணபிளைக்குச் சிறந்த புகழும், அவர் குடும்பத்துக்கு நிறைந்த வருவாயும் வந்தடைந்தது.

கிறிஸ்தவர்களைத் துன்புறுத்தல் :

19ஆம் நூற்றுண்டின் தொடக்கத்திலே திருதெல்வேலி மாவட்டத்தில் வெளிநாட்டு மிஷனரிமாரால் கிறிஸ்தவ சமயம் தீவிரமாய் பரப்பப்பட்டு வந்தது. அங்கிருந்த ஒடுக்கப்பட்ட சமூகத்தினர்க்கு — கிறிஸ்தவம் பாலைவனப் பசுஞ் சோலையாகப் பொலிவற்றது — மிஷனரிமார் அவர்களை அன்போடு அரவணைத்தனர். இச் சமூகத்தினர் உயர்ந்து வாழுவதை ஏற்பட்டது. இயேசு பெருமானின் அன்பை அறிந்தனர்.— இதனைக் கண்ட உயர்குல மக்கள் சினந்து கொடுத்தெழுந்தனர். கிறிஸ்தவம் பரவுதலை எதிர்க்கக் கொட்டங்கினர். எதிர்ப்பு இயக்கம் முறையாக அமைக்கப்பட்டது. “நற் செய்தி எதிர்ப்பு சங்கம்.” “விபூதி சங்கம்” ஆகிய எதிர்ப்புச் சங்கங்கள் இயங்கக் கொட்டங்கின. அன்றைய சமூகாய அமைப்பில், அடிமை நிலையில் வாழ்ந்த பலர் கிறிஸ்தவ சமயத்தைத் தழுவியதால், செல்வாக்கு மிக்க உயர்குலத்தினர் அவர்களைத் துன்புறுத்தத் தொடங்கினர்.

திருத்தொண்டர் ஷப்ரர் 1844, 45ஆம் ஆண்டுகளில் நல் ஓரை மையமாகக் கொண்டு பலரை கிறிஸ்தவராக்கினார். இவர்களிற் பலர் கிருஸ்ணபிளையின் தோட்டத் தொழிலாளர். இவர்களிற் பெரும்பாலார் உயர்வகுப்பினரிடம் வேலை செய்து வந்தனர். இவ்விரு வகுப்பாருக்கிடையில் சச்சரவுகள் ஏற்பட்டு வந்தன. சங்கரநாராயணர் வாழ்ந்த காலத்தில், இத்தகைய பின்குகள் சமூகமாய்த் தீர்க்கப்பட்டு வந்தன. அவர் இறந்த பின், குழப்பங்கள் சச்சரவுகள் பெருத்தன. சில முதியோர், வாலிபரின் துணையுடன் கிறிஸ்தவர்களைத் துன்புறுத்த திட்டமிட்டனர். இக் குழுவுக்குத் துணையாய் இருக்கும்படி கிருஷ்ணபிளையை அழைத்தனர். ஏந் கணவே கிறிஸ்தவர்களில் வெறுப்பும், வைணவ சமயத்தில்

வெராக்கியமும் கொண்ட கிருஷ்ணபிள்ளை, இக்கூட்டத்தின் ரூடன் சேர்ந்து நல்லாரிலும், அதற்கு அருகாமையிலும் உள்ள சிற்றூர்களில் வாழ்ந்த கிறிஸ்தவர்களை, அடித்து அவர்களின் உடைமைகளை அழித்து துன்புறுத்தினர். அவர்களுடைய தானிய மூட்டைகளையும், உப்பு மூட்டைகளையும் கொள்ளையடித்தனர். இம் மூட்டைகள் கிருஷ்ணபிள்ளையின் வீட்டுக்கு பெருவாரியாக எடுத்துச் செல்லப்பட்டன.

இக்கவவரம் பற்றிக் கேள்விப்பட்ட மிஷனரி ஷாப்ரர், உடனே மாவட்ட காவல் அதிகாரிக்கு அறிவித்தார். கலகக்காரரைக் கைது செய்யும்படி ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டது. இதனை அறிந்து, கொள்ளை அடித்து வந்த உப்பு மூட்டை களை கிருஷ்ணபிள்ளை குடியிருந்த வீட்டுக் கிணற்றில் போட்டு விட்டனர். இதன் விளைவாக நல்ல தண்ணீர் இருந்த கிணறு அடுத்த முப்பது ஆண்டுகள் உவர் நீராய் இருந்தது என்று கூறப்படுகிறது. கலகக்காரருக்கு உறுதுணையாய் இருந்த கிருஷ்ணபிள்ளையையும் கைது செய்யப்போகின்றனரென அங்கி, முத்துசாமி என்னும் அவரின் குடும்பப் பணியாள் அவரை இரவோடிரவாகத் தோளில் சுமந்து சென்று, பாளையங்கோட்டைக்கு அருகில் இருந்த சிற்றூரில் இறக்கினான். கிருஷ்ணபிள்ளை அங்கிருந்து, பாளையங்கோட்டையில் தன் மாமன் வீட்டில்போய்த் தங்கினார்.

பாளையங்கோட்டையில் :

நல்லூர் கலவரத்தின் விளைவாக, கிருஷ்ணபிள்ளை தாம் செய்து வந்த பணியை விட்டு, 1845இல் பாளையங்கோட்டையிலுள்ள முருகன் குறிஞ்சியில் குடியேறினார். அக்காலத் தில் அங்கு இருந்த கிறிஸ்தவர்களின் தொகை மிகக் குறைவு. இங்கு வாழ்ந்த காலத்தில், கிருஷ்ணபிள்ளை தம் முயற்சியால் கற்ற தமிழ் கல்வியே, அவரின் எதிர்கால வாழ்விற்கும் இலக்கிய படைப்பிற்கும் அவரை நன்கு பண்படுத்தியது. —

இங்கு வெங்கு முதலியார் என்னும் செல்வம் மிக்க தமிழ்க் கலைஞரின் உறவு இவர்களுக்கு கிடைத்தது. இவர் ஒரு சிறந்த சிவ பக்தர். தமிழ் இலக்கிய இலக்கணம் எழு

தப்படிருந்த பெருந்தொகையான ஒலைச் சுவடிகளைச் சேர்த்து வைத்திருந்தார். அவற்றைக் கிருஷ்ணபிள்ளையும் அவருடைய தம்பியாரும் படியெடுத்துக் கற்றனர்.

கிருஷ்ணபிள்ளையும், முத்தையாவும் தம் முயற்சியால் கற்ற இலக்கண இலக்கியங்களோடு அமையாது — வன்னூற்பேட்டையில் இருந்த இலக்கணப் புலவர் — திருப்பாற் கடஞ்சை கவிராயரிடமும் இலக்கணம் கற்றனர். இவருக்குச் ‘சிசபணிவிடை’ செய்து கற்றனர். — தம்மிடம் கல்வி பயின்ற மாணவரிடம் அவர் ஊதியம் பெறுவதில்லை. ஒவ்வொரு வரும் இவர் இல்லத்தில் ஒரு பணியைச் செய்தனர். — குரு வின் காலைப்பிடித்து அவரைத் தூங்க வைத்தார் கிருஷ்ணபிள்ளை. — அடுப்பு எரித்தல் முத்தையாவின் பணி. — ஆசிரியரிடம் செம்மையாகக் கற்று, உடன் பிறந்தார் இருவரும் மதிக்கத்தக்க பெரும் புலமையை எய்தினர். தமிழ்க் கல்வியில் இளமை முதல் தம்மை ஆழ்ந்து ஈடுபடச் செய்தது, இறைவனின் திருவளச் செயலேயென்று கிருஷ்ணபிள்ளைகளுதினார்.

தமிழாசிரியர் :

1853இல் சாயர்புரம் திருமறைக் கல்லூரிக்குத் தமிழாசிரியர் ஒருவர் தேவைப்பட்டது. இப்பதவிக்கு மூவர் தகுந்தபரிந்துரையுடன் விண்ணப்பித்தனர். கனம் கால்டுவெல் ஜீயர் மூவர்க்கும் தேர்வு வைத்தார். கிருஷ்ணபிள்ளை தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். எனவே, திருமறைக் கல்லூரியில் தமிழாசிரியராய் பிள்ளை அவர்கள் நியமிக்கப்பட்டார். ஆதலால், கிருஷ்ணபிள்ளை சாயர்புரத்திற்கு தம் குடும்பத்தினருடன் குடியேறினார். மாணவர் நலனே தம் நலவெளன்க் கருதி, அரும்பணி யாற்றிவரும் அறிவு சான்ற ஆசிரியரைப் பெற்றதனால் மாணவர்கள் பெருமகிழ்ச்சியற்றனர். — அனைவரும் அவரைக் குருநாதரென மதித்து வந்தனர்.

அந்தாட்களில், கிருஷ்ணபிள்ளை கிறிஸ்தவ சமயத்தைப் பற்றிச் சிறிதும் அறிந்திருக்கவில்லை. ஆயினும் கிறிஸ்தவர் கள் மீது முன்பு இருந்த வெறுப்பு இப்போ இல்லை. இருந்தும்

வைராக்கிய வைணவரும், ஊன் உணவு உண்ணுதவருமாகிய பிள்ளையவர்கள், எல்லோரும் தன்னீர் எடுக்கும் பொதுக்கிணற்றில் தன்னீர் எடுக்க மறுத்து — தொலைவிலுள்ள வேறொரு கிணற்றில் தாமாகவே தன்னீர் முகந்து தோளிற்சுமந்து தம் வீட்டிற்குச் செல்வார். தன்னீருக்காக இவர் இவ்வாறு கஷ்டப்படுவதைக் கண்டு — கல்லூரித் தலைவர்களம் எச். சி. அக்ஸ்டபிள் இவருக்கெனத் தனியாக ஒரு வீடு கட்டி அங்கு ஒரு கிணறும் வெட்டிக் கொடுத்தார். — கனம் அக்ஸ்டபிள் பிள்ளையவர்களுடன் அன்போடு பழகி வந்தார். கவிஞர் இவருக்கு, நாள் தோறும் ஒரு மணி நேரம் தமிழ்கற்பித்து வந்தார்.

கிருஷ்ணபிள்ளையும் கிறிஸ்தவமும் :

கிருஷ்ணபிள்ளை கனம் அஸ்ட்டபிள்ளுக்கு தமிழ் கற்பித்தார். அஸ்ட்டபிள்ளும் இவருக்கு கிறிஸ்துவின் நற்செய்தியைக் கற்பித்து வந்தார். அவர் அன்போடு போதிக்கின்ற அருமையான வார்த்தைகள், தொடக்கத்தில் தனக்கு வெறுப்பாயும் கசப்பாயும் இருந்த போதிலும், அவர் நாடோறும் காட்டும் நற்குண நற்செய்கைகள் தன்னைக் கவர்ந்ததால், அவர் சொல்லும் நல்லுரைகளை பேசாமல் கேட்கத் தன்மனம் ஏனிய தென்கிஞர் கிருஷ்ணபிள்ளை.

கவிஞர் தமது பத்தாம் வயதில் “அருளாவதாரம்” என்ற துண்டுப் பிரதியின் மூலம் முதன் முதலாக கிறிஸ்துவை பற்றிக் கேள்விப்பட்டார் என்றும், அன்று இப்பிரதியை அவர் பொருட்படுத்த வில்லை என்றும் முன்னர் கூறினால். ஆனால், இப்போ அஸ்டபிள்ளுடைய சொற்களின் உண்மையைத் தாமே அறிய விரும்பினார் புலவர். இவை அவர் தம் மனதை அதிகமாகக் கவர்ந்தன.

வேத ஆராய்ச்சி :

கிருஷ்ணபிள்ளை தம்முடன் பணியாற்றும் ஆசிரியர் ஒரு வரிடம் தமிழ் வேதாகமம் ஒன்றை வாங்கி ஆதியாகமம் தொடங்கி யாத்திராகமம் இருபதாம் அதிகாரம் வரை

படித்தார். இப்பகுதியிலுள்ள உலகப் படைப்பு, பாவம் வந்த வகை, நோவாவின் காலப் பெருவெள்ளம் ஆகிய செய்திகள் அனைத்தும் உண்மையென உறுதியாய் நம்பினார்.

இதனால் இவரின் பழைய சமயப் பற்று சிறிது தளர்ந்தது. இதற்குக் காரணம் கிறிஸ்தவர்களின் நட்பும், கிறிஸ்து சமய நூல்களைப் படிப்பதுமே என கிருஷ்ணபிள்ளை எண்ணி, கிறிஸ்தவ நூல்களைப் படிப்பதை முற்றிலும் கைவிட்டு, கிறிஸ்தவர்களுடன் பேசாமலும், பழகாமலும் தன் ஆசிரிய வேலைக்கு போவதும் வருவதுமாய் இருந்தார். அக்ஸ்டபிள்ளையர் பேசும் போது மட்டும், பேசாமல் கேட்டுக் கொண்டு வந்து விடுவார்.

அக்காலத்தில், இவரின் உடன் மாணவரும் நெருங்கிய நண்பருமான சண்முகநாத கவிராயர் என்பவர் கிறிஸ்தவராக விரும்புதலே அறிந்து அதைத் தடுக்க முயன்றார். ஆனால் வெற்றி பெறவில்லை. இறைவனின் செயலை மனிதனால் தடுக்க முடியுமா? தம் நண்பனின் மனமாற்றம் இவரை ஆழ்ந்து சிந்திக்க வைத்தது.

முத்தையாபிள்ளை கிறிஸ்தவராதல் :

கிருஷ்ணபிள்ளையின் தமிழ் முத்தையாபிள்ளை நல்ல தமிழ் புலமை உடையவர். இவர் 1855இல் சில மாதங்கள் அக்ஸ்டபிள்ளையருக்கு தமிழ் கற்பித்துவந்தார். அந்நாடகளில் அக்ஸ்டபிள்ளையும் கிறிஸ்து சமய அறிவையும் பெற்றார். முதலில் கிறிஸ்து சமயத்தில் இவர் வெறுப்புக் காட்டிய போதிலும், முன்னர் கிறிஸ்தவரான சண்முகதாஸ் கவிராயருடன் மிக நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டு, அவருடன் சமய ஆராய்ச்சி செய்து வந்தார். உண்மையைத் தாமாக ஆய்ந்து அறிய வேண்டுமென்பதே இவரின் வாஞ்சை. இவர் பாளையங்கோட்டை யிலிருந்து பராந்தப் பள்ளியில் தமிழ் ஆசிரியராக பணியாற்றிய காலத்தில் கிறிஸ்து சமயத்தைப் பற்றி அதிகமாய் அறிய முடிந்தது.

நன்பர் முவர் :

முத்தையாபிள்ளை, தனுக்கோடிராசா, மனக்காவலப் பெருமாள்பிள்ளை ஆகிய மூவரும் ஒரு பாடசாலை மாணவர். நெருங்கிய நன்பர்கள். இறைபத்தி நிறைந்தவர்கள். அடிக்கடி இறைவனைப் பற்றியும், சமயங்களைப் பற்றியும் உரையாடுவர். கிறிஸ்து சமயத்தை துருவித்துருவி ஆராய்ந்து படித்தனர். மூன்று ஆண்டுகளாக இம்மூவரும் கிறிஸ்து சமய ஆய்வை வெறுப்பு விருப்பின்றி நடுநிலை காணும் முறையில் அயராது நடத்தி வந்தனர். இறுதியில் இயேசு பெருமானே மனுமக்களை பாவப் பிடியிலிருந்து விடுவித்த ஒரே மீட்பர் என்றும், அவரை உள்ளனபோடு வழிபடுதலே உய்யும்வழி யென உணர்ந்தனர். தாம் இயேசு பெருமானைப் பற்றி எடுத்த தீர்மானத்தை தம்பெற்றேருக்கு எடுத்துரைக்கத் தயங்கினர். ஆயினும், மறைமுகமாக இயேசு நாதரை தம் உள்ளத்திலே இருத்தி மெய்யன்போடு வழிபட்டு வந்தனர்.

இவ்வாறு சில மாதங்கள் கழிந்தன. எவரும் அறியாத வண்ணம், அண்ணல் இயேசுவை அகத்தே வழிபட்டு வந்த போதிலும், அவர்கள் மனத்தே நிம்மதியில்லை. வெளிப் படையாக இயேசுவின் அடியராக வேண்டுமென தூண்டப் பட்டனர். எனவே, தாங்கள் கிறிஸ்து பெருமானத் தங்கள் ஆண்டவரும் மீட்பருமாக ஏற்க தீர்மானித்ததை கனம் சார்ஜுன்ட் ஜீயரிடம் அறிவித்தனர். இதனைக் கேள்விப்பட்ட சார்ஜுன்ட் இவர்களின் விசுவாசத்தை சோதித்தறிந்து, இயேசு பெருமான் மீது இவர்களுக்கிருந்த மெய்யன்பினையும் உறுதியான நம்பிக்கையையும் நன்குணர்ந்து, இவர்களுக்கு ஞானஸ் நானம் கொடுக்க சம்மதித்தார்.

இதனைக் கேள்விப் பட்ட இம்மூவரின் பெற்றேரும் உறவினரும் அதிர்ச்சியடைந்து வன்மையாக எதிர்த்தனர். இதற்குப் பொறுப்பாக இருந்த சார்ஜுன் ஜீயரை சபித்தனர். அவருக்கு எதிராக நீதி மன்றத்தில் வழக்குத் தொடுத்து பெரும் ஆர்ப்பாட்டம் செய்தனர். அதனால் இவ்விளைஞருக்கு தீங்கு நேரிடுமென்று எண்ணி சார்ஜுன் ஜீயர் இவர்களைத்

தன் வீட்டில் ஏற்ற பாதுகாப்புடன் தங்கவைத்து அவர்களை அன்புடன் கவனித்து வந்தார். மலைபோல் எதிர்ப்பு வந்த போதிலும் அவர் சிலை போல் உறுதியாக நின்றதைக் கண்ட வாலிபர் வியப்படைந்தனர்.

நீதி மன்றத் தீர்ப்பு :

தனுகோடி ராஜாவின் மாமனும் மனக்காவலப் பெருமாள் பிள்ளையின் பெற்றெழுரும், நீதி மன்றத்தில் சார்ஜுன் ஜயருக்கு எதிராக வழக்கு தொடுத்தனர். வழக்கு விசாரணையின் போது இவ்வாலிபர், தாங்களாகவே கிறிஸ்தவத்தைத் தழுவ தீர்மானித்தாகவும், எவரும் தங்களை வற்புறுத்தவில்லை யென்றும் வாக்கு மூலம் அளித்தனர். இவர்கள் உரிய வயது வந்தவர்களாதலால் இவர்களின் வாக்கு மூலத்தை நீதிபதி ஏற்றுக் கொண்டார். இத்தீர்ப்பு தங்களுக்கு ஏற்றதாய அமைய வில்லை எனக் கண்ட உறவினர், பெரும் சிற்றத் துடன் திரும்பினர்.

கிருஷ்ணபிள்ளையின் மனக்கொதிப்பு :

சாயர்புரத்திலிருந்த கிருஷ்ணபிள்ளை, தன் தமிழ முத்தையாபிள்ளை கிறிஸ்தவராகப் போவதை கேள்விப்பட்டதும் திடுக்கிட்டார். நீராடுவதற்காக தலையிலே எண்ணெய் தேய்த்துக் கொண்டிருந்த புலவர், நீராடினால் நேரம் நீடிக்கும் என எண்ணி, துணியால் எண்ணெயைத் துடைத்துவிட்டு ஏறத்தாழ பத்து மைல் ஓடோடி வந்து பாளையங்கோட்டையை அடைந்து, முத்தையாபிள்ளையின் முடிவை மாற்றுவதற்கு பெரும் முயற்சி எடுத்தார், முடியவில்லை. அவர் தாயார் தன் இளையமகனை இழந்தாக எண்ணீப் புலம்புவதைக் கண்டு, ஆற்றெழுஞைத்துயரத்தில் ஆழந்தார். இம்மூவரின் சமய மாற்றம் மீண்டும் கிருஷ்ணபிள்ளையை சிந்திக்க வைத்தது. ஒரு புறம் வெறுப்பு, மறுபுறம் வியப்பு!

முத்தையாபிள்ளையும் அவர் நண்பரும் பாளையங்கோட்டைத் தேவாலயத்தில் 30-03-1857இல் ஞானஸ்நானம் பெற்றனர். தன் தமிழ் முத்தையாபிள்ளை தாயையும் உறவினர்

ஏரயும் கைவிட்டு, கிறிஸ்தவராகிய சம்பவம் கிருஷ்ண பிள்ளையை அதிகமாகத் தாக்கிற்று. தன் தம்பியின் செயலை எண்ணி எண்ணி ஏங்கினார். உள்ளத்தில் அமைதியின்றி நிம்மதியான தூக்கமின்றி, உணவை வெறுத்து, உறக்கம் விடுத்து மனவாட்டத்துடன் இருந்தார். அவர் உள்ளத்தில் ஏற்பட்ட அமைதி இன்மையின் விளைவே இது. கிறிஸ்துவின் அன்பு அவர் உள்ளத்தில் அசைவாடத் தொடங்கியது.

கிறிஸ்துவுக்குத் தொண்டு:

தன் தம்பியும் நண்பர்கள் இருவரும் கிறிஸ்தவர்களானதால் மன அமைதி அற்றிருந்த கிருஷ்ணபிள்ளை, ஒரு வரோடும் பேசாது மனக் குழறலுடன் இருந்தார். ஒரு நாள் கணம் அக்ஸ்டபிள் அவரை அழைத்து “உன் தம்பி கிறிஸ்த வனுன் பின்னர் நீ கிறிஸ்தவனுவதற்குத் தடை என்ன? ” என்று கேட்டார். இக்கற்றினால் அதிர்ச்சியடைந்த புலவர், சினந்தெழுந்து தான் கிறிஸ்தவராவதும் ஆகாததும் தன் கிருப்பம் என்று கூறி, உடனே வேலை விவகல் கடிதத்தை எழுதி, அக்ஸ்டபிளிடம் அனுப்பினார்.

அக்ஸ்டபிள் அதனை ஏற்கவில்லை. தாம் இனிமேல் கவிஞரை கிறிஸ்தராவது குறித்து கேட்கமாட்டேன் என்று வாக்களித்து, அவரை வேலையில் தொடர்ந்து இருக்குமாறு வேண்டினார். கவிஞரும் இசைந்தார்.

“யாத்திரிகணின் முன்னேற்றம்” :

கவிஞர் அடிக்கடி பாலோயங்கோட்டைக்கு செல்வதுண்டு. ஒருமுறை இவரின் மதிப்பிற்குரிய நண்பன் தனுக்கோட்டராஜ் இவருடன் கிறிஸ்தவ சமயத்தைப்பற்றி உரையாடி “இளமைபக்தி”, “ஆத்தும விசாரம் தீர்த்தல்”, “இருதயக்காவல்”, “பரதேசியின் மோட்ச பிரயாணம்” என்னும் நான்கு நூல்களைக் கொடுத்து அவற்றைப் படிக்கு மாறு தூண்டினார். வழக்கம்போல் கிறிஸ்தவ சமய உண்மைகளை எடுத்துரைத்தார். கவிஞர் மனதில் எழுந்த சந்தேகங்களை தெளிவுபடுத்தினார். இந்துலக்ளில் ஜோன் பன்யன் எழு

திய “யாத்திரிகனின் முன்னேற்றம்” (Pilgrim's Progress) என்ற நூல் கிருஷ்ணபிள்ளையின் மனதை அதிகமாகக் கவர்ந்தது. இதனைத் திரும்பத் திரும்பப் படித்தார். புனித ஆவியரின் துணியால், விவிலியம், ‘யாத்திரிகனின் முன்னேற்றம்’ ஆகிய நூல்களைக்கொண்டு ‘இரட்சனீய யாத்திரிகம்’ என்னும் தமிழ்ப் பெருங் காப்பியம் அவர் உள்ளத்தில் உருவாயிற்று.

கிறிஸ்துவக்குள் :

கிறிஸ்து சமயத்தைப்பற்றி பல ஜூயங்கள் அவர் உள்ளத்தில் எழுந்தன. தன் நண்பன் தனுக்கோடி ராஜாவுடன் இவற்றைப்பற்றி அடிக்கடி உரையாடுவார். ஒருநாள் நள்ளிரவு வரையில் தனுக்கோடி ராஜாவுடன் புலவர், கிறிஸ்து சமய உண்மைகளைப்பற்றி உரையாடிக்கொண்டிருந்தார். அவருக்கு மனத்தெளிவு உண்டானது. புலவரின் உள்ளத்தி விருந்து பல ஜூயப்பாடுகள் நீங்கின. அச்சம் அகன்றது. ஓர் ஆன்மீக விடுதலை உணர்ச்சி உண்டாயிற்று. தன் மனமாற்றம் பற்றி கவிஞரே பின்வருமாறு எழுதியுள்ளார்.

“அன்று கிறிஸ்து பெருமானை நான் அறிந்துகொண்டேன். அன்றே அவரின் திருப்பெயரை முன்னிட்டு ஜூயம் செய்தேன். அதுவரை இனிப்பாக இருந்த பாவங்கள் கசப்பாக மாறின. அன்றே கிறிஸ்துவை வழிபடத் தீர்மானித்தேன். அன்றே ஒரு கவிதையும் எழுதிவைத்தேன்” என்பதே.

அந்தப் பாடல் :

“கருணையங் கடலே, அந்த காரமாம் வினையைப் போக்கும் அருளனே; அடியேற்காக ஆரூயிர் விடுத்த தேவே பொருணையம் தெரியாத தீய புஸ்லியன் எனையாட் கொள்ளத் தருண மென் இதயம் நிற்கே சமர்ப்பணம் தருமழுர்த்தி”

இதன் பொருள் :

கருணைக் கடலே, தருமழுர்த்தி, இருளாம் பாவத்தைப் போக்குகின்ற இளஞ் சூரியனே, அடியேற்கைய எனக்காக அரிய உயிரை விடுத்த இறையே, மெய்ப்பொருளின் உண்மைத்

தன்மை தெரியாத அற்பனுகிய என்னை ஆட்கொள்வதற்கு இதுவே தக்கதருணமாகும்! என் இதயத்தை உமக்கே கையடையாக்கி விட்டேன்.

“கடவுள் என் இதயத்தைத் திறந்தார். நான் அவரைத் துதிக்க என் வாயைத் திறந்தேன்” என்றார் புலவர்.

கிருஷ்ணபிள்ளையின் ஞானஸ்நானம் :

தன் தமிழி முத்தையாவும் நன்பர்களும் ஞானஸ்நானம் பெற்றபோது, நடைபெற்ற எதிர்ப்புக் கலங்களைத் தவிர்க்க எண்ணி, மறைவான உள்நோக்குடன் சென்னை சென்று ஞானஸ்நானம் பெறுவதே நலம் என்று எண்ணினார். இவரின் திட்டத்தைச் சில கிறிஸ்தவ நன்பர்கள் ஆகரித்தனர்.

சாயர்புரத்திலிருந்த தம் குடும்பத்தாரரைப் பாளையங் கோட்டைக்கு அனுப்பிவிட்டுச் சென்னைக்கு வந்தார். தான் ஞானஸ்நானம் பெற்ற பின்னார், தன் குடும்பத்தைச் சென்னைக்கு வருவித்து அவர்களையும் கிறிஸ்தவர்களாக்க வேண்டும் என்பதே அவர் திட்டம். ஆனால் இறைவனின் ஒழுங்கு வேறுயிருந்தது எனவே புலவரின் திட்டம் அவர் எதிர்பார்த்தவன்னாம் நிறைவேறவில்லை.

துணைத் தமிழ்ப் பண்டிதர் :

கிருஷ்ணபிள்ளையின் திட்டப்படி, அவரின் ஞானஸ்நானமும் விறைவில் நிறைவேறவில்லை. அந்நாட்களில் சென்னை மாநில உயர்நிலைப்பள்ளியில் பதிவாளராயிருந்த கணம் பிற்றர் பெர்சிவல் ஜயரைப் புலவர் சந்தித்தார். இவர் கல்லூரியின் மொழித்துறைத் தலைவராயும் இருந்தார். புலவருக்கு கணம் அக்ஸ்டபிள் கொடுத்த சான்றிதழ் கண்ட பெர்சிவல், தாம் நடத்திவந்த “தினவர்த்தமானி” என்ற இதழுக்குப் புலவரைத் துணை ஆசிரியராய் நியமித்தார். உயர்நிலைப்பள்ளி துணைத்தமிழ்ப்பண்டிதராயும் அமர்த்தினார். ஜயர் அவர்களுக்குத் தமிழ் இலக்கியத்தைக் கற்பிக்கும் பணியையும் ஏற்றார்.

கவிஞரின் திட்டப்படி தன் மனைவியையும் பிள்ளைகளையும் சென்னைக்கு வருவிக்க முடியவில்லை. இவரின் உள்ளான நோக்கத்தை பிறர் மூலமாக அறிந்த இவரின் மனைவி, சென்னைக்குவர மறுத்துவிட்டார். என்ன செய்வது? “இரு தலைக் கொள்ளியற்ற ஏறும்பென ஏகும் மார்க்கம் ஒரு தலையானுங் காலைதுணங்கினர்” இறுதியில் மனைவி மக்களை விட்டுவிட்டு கிறிஸ்துவப்பற்றிக்கொள்ளத் துணிந்தார். கலப்பையின் மேல் கையை வைத்தாயிற்று. இனிப் பின் விட்டுப் பார்ப்பதில்லை என உறுதிபூண்டார்.

விலிலீய மொழியாக்கப்பணி :

பின்னர் கிருஷ்ணபிள்ளை புகழ்பெற்ற மொழி பெயர்ப் பாளரான ஹென்றி பவர் என்பவருக்கு தமிழ் ஆசிரியராய் அமர்த்தப்பட்டு, வேதாகம மொழியாக்கத்திற்கு உதவும்படியும் கேட்கப்பட்டார். அதனால் கவிஞர் தாம் சென்னைக்கு வந்த முக்கிய நோக்கம் வேலை தேடியல்ல. ஞானஸ்நானம் பெறவே என்றும், ஞானஸ்நானம் பெற்றதும் பாளையங்கோட்டைக்குத் தான் திரும்புவதாகவும் தன் திட்டத்தை பெர்சிவல் ஜயருக்குத் தெரியப்படுத்தினார். இவரின் விருப்பத்தை அறிந்த மிஷனரிமார், இவருக்கு உதவ முன்வந்தனர். இவரை அன்புடன் கவனித்து, ஞானஸ்நானத்திற்காக ஆயத்தம் செய்தனர்.

ஞானஸ்நானம் பெறல் :

1858ஆம் ஆண்டு ஏப்ரில் 18ஆம் நாள் தம்முடைய 30ஆம் வயதில் கனம். ஜோன் கஸ்ட் என்பவரிடம் மயிலாப்பூரில் உள்ள “தூய தோமஸ்” ஆவயத்தில் கிருஷ்ணபிள்ளை ஞானஸ்நானம் பெற்றார்.

இவர் ஞானஸ்நானம் பெற்றபோது ஹென்றி அல்மிரட் என்னும் புதுப் பெயர்கள், இவர் பெயருடன் இணைக்கப்பட்டன. அன்று முதல் இவர் எச். ஏ. கிருஷ்ணபிள்ளை என அழைக்கப்பட்டார்.

பாளையங்கோட்டைக்குத் திரும்புதல்:

தனது ஞானஸ்நானத்தின் பின் புலவர் வீடு திரும்ப விரும்பினார். ஆனால் மிஷனரிமார் சென்னையிலிருந்து வெள்ளி பவருக்கு வேதாகம மொழியாகக்கூடியில் உதவும்படி கேட்டனர். ஆனால் புலவர் தன் ஊர் செல்ல விரும்பியதால் போக அனுமதித்தனர். மூன்று வாரங்கள் மட்டுமே வேதாகம மொழிபெயர்ப்புப் பணியில் புலவர் உதவினார். இப்பணியைப் பின்னர் முத்தையாப்பிள்ளை தொடர்ந்து செய்தார்.

கவியரசரின் குடும்பம் கிறிஸ்தவம் தழுவல் :

கிருஷ்ணபிள்ளை பாளையங்கோட்டைக்கு வந்ததும், தன் மனைவி மக்களும் தாயாரும் கிறிஸ்தவராக வேண்டும் என விரும்பினார். அவர் விருப்பத்தின்படி இது எவ்விதாக நடை பெறவில்லை. கணவர் கிறிஸ்தவரான செய்தி அறிந்ததும், முத்தம்மாள் கைக்குழந்தையுடன் திருச்செந்தூரில் உள்ள தன் தாய் வீட்டுக்குப் புறப்பட்டாள். கவிஞரின் தாயார் தெய்வநாயகி அம்மையார் தனிமையாக வேறொரு வீட்டில் தன் உறவினர் முத்தாச்சியுடன் வாழ்ந்தார்.

கிருஷ்ணபிள்ளையின் இக்கட்டான நிலையை உணர்ந்த சார்ஜன்ட் ஐயர் கவிஞருக்கு உறுதுணையாய் இருந்து அவரைத் தளரவிடாது கவனித்தார். பாளையங்கோட்டையிலே இன்னும் கிறிது காலம் தங்குமாறு ஆலோசனை கூறினார். இந்நாட்களில் தனுக்கோடிராஜா கவிஞரின் தாயாரை அடிக்கடி சந்தித்து, கிறிஸ்து சமயத்தைப்பற்றி உரையாடினார். அம்மையாரின் கடின நெஞ்சும் நெகிழ்தது. கிறிஸ்துவின் அன்பைப்பற்றிச் சிந்திக்கலானார். பலரின் செபம் கேட்கப்பட்டது. இறுதியில் புலவரின் தாயார் கிறிஸ்துவைத் தன் மீட்பராக ஏற்றுக்கொண்டார். இதனைக் கேள்வியுற்ற புலவரும் தன்பார்களும் பெரு மகிழ்ச்சி அடைந்தனர்.

அம்மையார் மீண்டும் தன் இரண்டு பிள்ளைகளுடன் சேர்ந்து வாழத் தொடங்கினார். புலவரின் மனைவி முத்தம்மா வும் கணவன் வீடு திரும்பியபோதிலும், ஐந்து மாதங்கள் கல்குருடன் பேசாது தனித்து வாழ்ந்துவந்தார். தனுக் கோடி ராஜாவின் விடாமுயற்கியினாலும், கிறிஸ்து நன்பர் களின் செபத்தினாலும் முத்தம்மாவும் கிறிஸ்து சமயத்தை தழுவ முன்வந்தார். 1860 செப்டெம்பரில் முத்தம்மாவும் மூன்று பிள்ளைகளும், தாயாரும் ஞானஸ்நானம் பெற்றனர். “கத்தராகிய யேசுக்கிறிஸ்துவை விசவாசி அப்போது நீயும் உன் வீட்டாரும் இரட்சிக்கப்படுவிர்கள்” (அப். 10: 31) என்னும் வேத வசனம் கிருஷ்ணபிள்ளையின் வாழ்வில் உண்மையாயிற்று. கல்குருக்கு 6 பெண்களும் 4 ஆண்களுமாக 10 பிள்ளைகளைக் கடவுள் அருளினார். இரட்சிக்கப்பட்ட குடும்பமாய் மகிழ்வுடன் வாழ்ந்தனர்.

மீண்டும் சாயர்புரத்தில் :

கிருஷ்ணபிள்ளை மீண்டும் சாயர்புரம் சென்று திருமலைக் கல்லூரியில் முன்புபோலத் தமிழ் ஆசிரியராகப் பணி ஆற்றி னார். இங்கு எல்லாருடன் அன்பாகவும் பண்பாகவும் பழகி னார். இவருடைய சீரிய வாழ்வு — சமூகத்தில் செல்வாக்கு மிக்க பலரைக் கிறிஸ்தவர்கள் ஆக்கியது. அவர்களுள் குறிப் பிடத்தக்கவர். ஏ. எஸ். அப்பசாமிப்பிள்ளை என்பவர். இவர் பிற்காலத்தில் சிறந்த வழக்கறிஞராய் விளங்கினார். புலவர் தன் மாணவருக்கு தமிழ் கற்பிப்பதோடு அவர்களின் ஆண்மீக வாழ்வில் அக்கறைகொண்டு கிறிஸ்தவ நற்செய்திபற்றி கிறிதுநேரம் அவர்களுக்கு கற்பித்து வருவார். அவர்களை கிறிஸ்துவின் அன்பிற்குள் ஆதாயப்படுத்தினார். கல்குரு தனித்தனி ஆட்களை தனது நட்பினாலும், அன்பினாலும், பக்தி வாழ்வினாலும் கவர்ந்து, கிறிஸ்துவின் திருவடிகளுக்குக் கொண்டுவந்தார். இவர் மனிதரைப் பிடிக்கிறவர் என கணம் உவாக்கர் அவர்கள்கூறியிது யிகையாகாது. கடவுள் கிருபையால் பலரை இயேசுவிடம் கொண்டுவந்தார்.

இலக்கியப் பணி :

1865இல் சாயர்புரத்தில் வேத மாணிக்க நாடார் என்பவர் இயற்றிய “வேதப்பொருள் அம்மானை” என்ற நூலை திருத்திப் பதிப்பித்தார். அடுத்து, உலகத்தாரை பரிந்தழைக்கும் பாண்மையில் தாமே 100 பாடல்கள் அடங்கிய “இரட்சனைய நவநீதம்” என்னும் செய்யுள் நூலை இயற்றினார். 1868இல் “பாலியப் பிரார்த்தனை” என்ற பதிகத்தைப் பாடினார். விருத்தங்கள் யாப்பதிலே கம்பணிப் போன்றும் பக்திச் சுவை தனி சொட்டச் சொட்டப் பாடுவதிலே, திருதாவுக்கரசர், தாயுமானவர் போன்றும் திகழ்ந்தார் நம் கவியரசர். அருள் வள்ளலாகிய அண்ணல் இயேசுவின் திருவடிகளை கவிஞருறு கவிமலர்களால் புனைய விழைந்தார். இதன் விழைவே நாம் முன்னர் குறிப்பிட்ட இரட்சனைய நவநீதம் என்னும் நூலாகும். புலவர் சாயர்புரம் திருமறைப் பள்ளியில் 1875 வரை பணியாற்றினார்.

மீண்டும் பாளையங்கோட்டையில் :

1876இல் பாளையங் கோட்டையில் உள்ள C. M. S. கல்லூரியின் தமிழ்ப் பேராசிரியர் பொறுப்பை ஏற்றார். இக்காலத்தில் கிருஷ்ணபிள்ளை “காவிய தரும சங்கிரகம்” என்னும் பன்னூல்த் திரட்டை தொடுக்கலானார். 1878 ஏப்ரல் முதல் “இரட்சனைய யாத்திரிகம்” பாளையங் கோட்டையிலிருந்து வெளிவந்த நற்போதகம் என்ற மாத இதழில் வெளிவரலாயிற்று. 1883இல் “இலக்கண சூடாமணி” என்னும் நூலை எழுதி வெளியிட்டார். ஆசிரியரும் மாணவரும் இவரைப் பெறிதும் விரும்பி போற்றினார்கள். தமிழ்வகுப்புகளில் மாணவர்கள் ஆர்வத்துடன் நன்கு கற்றுத் தேற்றினார்.

கோப்பித் தோட்ட முதலாளி :

1873ஆம் ஆண்டில் குற்றுலத்திற்கு அருகில் தன் தமிழ்முத்தையா நடத்தும் கோப்பித் தோட்ட நிறுவனத்திற்கு அண்மையில் புலவரும் 50 ஏக்கர் நிலம் வாங்கி கோப்பித்

தோட்டம் ஓன்றைத் தொடங்கினார். தம் குடும்பத்தில் பல இடையூறுகள், இழப்புகள் ஏற்பட்ட போதிலும் கவியரசரின் கல்விப்பணி தடைப்படவில்லை. இரட்சணிய யாத்திரி கத்தைத் தொடர்ந்து எழுதி வந்தார். இரட்சணிய யாத்திரிகத்தில் காணப்படும் தேவாரங்கள் அனைத்தும் வாழ்க்கையில் இத்தகு இன்ப துண்பங் கலந்த குழ்நிலைகளில், இறைவனுடன் இணைந்து வாழ்ந்த அனுபவ நேரங்களில் எழுதப்பட்டன. இந்நாட்களில் கவிஞருக்கு பெரும் நட்டம் ஏற்பட்டதினால் கோபபித் தோட்டத்தைக் கைவிட்டார்.

அக்காலத்தில் புலவர் திருமறைத் தேர்வாளராய்ப் பணியாற்றினார். புதிதாக வரும் திருத்தொண்டர் தேர்வு பெற வேண்டிய தமிழ் தேர்வுகளுக்கும் தேர்வாளராய்ப் பணியாற்றினார் என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. கவிஞர் 1887இல் தம் குடும்பத்துடன் திருவனந்தபுரத்திற்கு சென்று இங்கு திருவனந்தபுரம் மகாராஜர் கல்லூரியில் தலைமைத் தமிழ்ப் பேராசிரியராக நியமனம் பெற்று திறமையாய் பணியாற்றி வந்தார். இவரின் குடும்பத்தில் மேலும் இரண்டு இழப்புகள் ஏற்பட்டன. இருந்தும் இத்துண்பங்களுக்கிடையில் புலவர் அயராது தமிழ்த் தொண்டினை செவ்வனே செய்து வந்தார். வாரவிளை வந்த போதிலும் புலவரின் மனம் சோரவில்லை. வல்ல கிறிஸ்து தனக்கு தாரகம் என உறுதியாக உணர்ந்து வாழ்ந்தார்.

உப்பு உற்பத்தி மேற்பார்வையாளர் :

1890-ஆம் ஆண்டின் தொடக்கத்தில் திருவனந்தபுரத்தை விட்டு குலசேகரன் பட்டினத்தில் தனுக்கோடி ராஜாவினால் நிறுவப்பட்ட உப்பளத்தின் மேற்பார்வைப் பணியை ஏற்றார். 1891இல் இவரின் துணைவியாரான முத்தம்மாள் இறைவன் திருவடியை அடைந்தார். இச் சம்பவம் புலவரை ஆரூத்துயரத்தில் ஆழ்த்தியது. உறுதுணையாய் இருந்த தமது மனவையார் இறந்தனரே என்று கவிஞர் இரங்கினர். கணவன்து நலனே தனது நலன் எனக் கருதிய கற்புக்கரசி கடந்தனனே என்று கவன்றனர். இருந்தும் தனது ஆரூத்துயரத்தை ஆண்ட

வர் மீது சுமத்தி விட்டுத் தம் இலக்கியப் பணியைத் தொடர்ந்தார். 1891ஆம் ஆண்டின் இறுதியில் இரட்சணிய யாத்திரிகம் எழுதி நிறைவேற்றப்பட்டது.

இலக்கியத் தொண்டர் :

கவியரசரின் இறுதி⁹ ஆண்டுகள் அவரின் இலக்கியத் தொண்டின் உச்சநிலைக் காலமாகும். 1892இல் சென்னையில் உள்ள கிறிஸ்தவ இலக்கிய சங்கத்தின் தமிழ் பிரிவின் ஆசிரியராக நியமிக்கப்பட்டார். இப்பொறுப்பை ஏற்று இச் சங்கத்தின் தரமான தமிழ்க் கிறிஸ்தவ இலக்கியப் பணிக்கு வீத்திட்டவர் கிருஷ்ணபிள்ளையே எனக் கூறுவது மிகையாகாது. இப்பணியை ஏற்றபின் புலவர் மீண்டும் பாளையங்கோட்டைக்குத் திரும்பினார்.

இறுதி நாட்கள் :

கவியரசரின் குடும்ப துன்பங்கள் ஒன்றன்பின் ஒன்றுக் கூடிய வாழ்வின் இறுதி நாட்களிலும் அவரை மீண்டும் குழந்துகொண்டன. ஆயினும் இதனால் அவர் தளர்ந்து போக வில்லை. ‘இடுக்கன் வருங்கால் நகுக’ என்ற வள்ளுவர் வாக்கிற்கு இணங்க, திடமன்தோடு தன் இலக்கியப் படைப் புக்களை, தொடர்ந்து வெளியிட்டு வந்தார். இரட்சணிய யாத்திரிகம் 1894இல் அச்சிடப்பட்டு வெளிவந்தது. “துன் பங்கள் வரும் போது தனித்தனியே வேவு பார்க்க வருவ தில்லை படைபடையாகத் தாக்க வருகின்றன.” என்றார் அறிஞர் ஷேக்ஸ்பியர். இதைப் போலவே கவிஞரின் வாழ்வில் பல துன்பங்கள் தொடர்ந்து வந்தன. இருந்தும் இயேக பெருமானில் அவர் வைத்த விசவாசம் சிறிதேனும் தளர வில்லை. 1895இல் இவருடைய உடன்பிறப்பான முத்தையா பிள்ளை இறைவனடி சேர்ந்தார். அடுத்த ஆண்டில் மற்ற ஒரு மகள் மறைந்தார். இவருடைய நாள்காம் மகள் 1897இல் சென்னையில் மரித்தார். இத்தகைய துன்ப குழந்தெயிலும் கவியரசர் மனந்தளராமல் 1898இல் இரட்சணிய சமய நிர்ணயம் என்னும் நூலை எழுதி வெளியிட்டார். தமது பிள்ளை

களுக்கும், மருமக்களுக்கும் ஏற்பட்ட இழப்புக்களையிட்டு கவிஞர் பெரிதும் வருந்தினார். இருந்தும், “உலகில் உங்களுக்கு வேதனைகள் உண்டு; ஆயினும் துணிவுடன் இருங்கள்; நான் உலகை வென்று விட்டேன்” (யோ 16-33) என்று இயம்பிய இயேசுபெருமானை உறுதியாகப் பற்றிக் கொண்டு இருந்தார். 1899இல் இரட்சணிய மனோகரம் வெளியிடப்பட்டது.

‘துன்பம் அனுபவியாதவர் வாழ்வில் கவை அறியாதவரே. துன்பத்தால் பண்பட்டவரே வாழ்வில் பேரின்பம் துய்த்தோர் ஆவர்’ என்பது முதுமொழி. “துன்பம் வரும்போது இன்பம் நுகர்ந்த நாட்களை நினைப்பதைப் போன்ற துன்பம் வேறு கிடையாது” என்றார் கவிஞர் தாந்தே. இதைப் போலவே நம் கவிஞர் தம் வாழ்வில் பெருந் துன்பங்கள் வந்த போதி மூம், மெய் வருத்தம் பாராமல், பசி நோக்காமல், கண் துஞ்சாமல், எவ்வெவர் தீமையும் மேற்கொளாமல், அருடையும் பாராமல், அவமதிப்பும் கொள்ளாமல், தம் கரும மாகிய இலக்கியப் பணியிலே இறுதி வரை நிலை நின்றார்.

கவிஞரின் மறைவு :

தம்மைத் தடுத்தாட கொண்ட இயேசு பெருமானுக்கு அயர்வின்றிப் பணியாற்றி வந்த, கிறிஸ்தவ கவியரசர் கிருஷ்ணபிள்ளையின் உடல்நலம் குன்றியது. அதோடு அடுத்தடுத்து வந்த துன்பத்தினாலும் பலவாறு தாக்கப்பட்டார். பல தடவைகளில் உணர்விழந்து கிடந்தார். மூன்றுமாதங்கள் படுக்கையிலேயே கிடந்தார். மருத்துவர்கள் இவரை மிக அக்கறையோடு கவனித்து வந்தும் பயணில்லை.

கவிஞரின் உடல் நலிவடைந்து போவதைக் கேள்விப் பட்ட உற்றார், உறவினர் உள்ளம் உடைந்தனர். பல இடங்களிலிருந்து மக்கள் திரண்டு வந்தனர். அவரிடம் பயின்று அவர் அன்பை அனுபவித்த பல மாணவர் மனம் பதைத்துக் கதறினார். இவரின் நண்பர்களான மிஷனரிமார் இவரைப் பார்க்க வந்து கொண்டிருந்தனர். புலவர்கள் பலர் கவலை யுடன் தங்கள் ஆசானின் இறுதித் தரிசனத்தைப் பெற ஆவலுடன் வந்தனர்.

இறுதியில் 1900ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் 3ஆம் திகதி பிற்பகல் ஒரு மணியளவில், தமது 73ஆம் வயதில் தன்னை ஆட்கொண்டு, தன் மூலமாய்த் தமது திருநாமம் மகிஞமப் பட தமிழ்க் கிறிஸ்தவர்களுக்குத் தன் இலக்கிய வரங்களைப் பயன்படுத்திய, தனது ஆண்டவரின் திருவடிகளைச் சேர்ந்து மரணமில்லாப் பெருவாழ்வை வாழ்த் தொடங்கினார் நம் கவியரசர்.

தம் உயிர் உடலை விட்டு நீங்குகின்ற அந்த இறுதி நொடி மிலுங் கூட கிருபையும், கருணையும் ஒருங்கே பொருந்திய புண்ணியப் பெருங்குஞ்சுகிய இயேசு பெருமானின் திருமுக மாகிய தாமரை போன்ற அவரது திருமுகம் தம் சிந்தையில் பொருந்தித் திகழவேண்டும் என்பதே, கவிஞரிடம் இருந்த பேரவா. இந்த வாஞ்சையை அவரோ ஒரு பாடலில் காட்டியுள்ளார்.

அவ்வாரூபின் அவரைத் தடுத்தாட்கொண்ட அருட்குன்றுகிய இயேசு பெருமான் அவரது அவாவின், அப் பேரின் பத்தை தம் பக்தனுகிய பாவேந்தர் கிருஷ்ணபிளைக்கு அருளினாரா? அதற்கு விடையாக ஆங்கிலேய திருத்தொண்டர் திருவாட்டி கார்மைக்கேல் அம்மையார் எழுதியதைக் காண்க.

கிருஷ்ணபிளையை நான் மீண்டும் கண்டேன். அவ்வமயம் அவர் இறக்கும் தறுவாயில் இருந்தார். உனர்வற்ற நிலையில் இருப்பது போல் காணப்பட்டார். ஒரு காகித அட்டையில் “இயேசு” என்னும் பத்தை தமிழில் பெரிய எழுத்துக்களில் எழுதிக் கொண்டு போனேன். அருகில் இருந்தவர்கள் அவர் என்னை அறிந்து கொள்ள இயலாதென்றும் எழுதியுள்ள பத்தை வாசிக்கவியலாத நிலையிலுள்ளாரென்றும் இயம்பினர். ஆனால் அவரோ கண்களைத் திறந்து அத்தனிப் பெரும் பத்தை அங்புடன் நோக்கினார். உடனே அவரது முகம் பேரொளி வீசிப் போற்புடன் பொலிந்தது. அப்பொழுது அவ்வெழில் முகத்தில் தோன்றிய பேரொளி

யையும், தண்ணளி நிறைந்த கண்களினால் அச்சொற் பதத்தைப் பார்த்தளவில் அவரது முகத்தில் தோன்றிய புன்னகையின் பெருமிதத்தையும் என்னால் மறக்கவே முடியாது.

பின்னர் அவர் தமது கரத்தை தூக்க முயன்றதைக் கண்டோம். அருகிலிருந்த ஒருவர் அவரது கையை தூக்கிப் பிடித்துக் கொள்ள, அவரது விரல் அப்பெயரை ஒவ்வொரு எழுத்தாக எழுதி வந்தது. அவரால் பேச இயலவில்லை. ஆனால் நடுங்கிக் கொண்டிருந்த அவ்விரலோ மீண்டும் மீண்டும் இயேசு எனும் அப்பதத்தை வரைந்த வண்ணமாயிருந்தது பிறகு அவர் நாவு அசைந்தது. மரண இருளால் மூடப் பெற்றிருந்த அவரது இரு கண்களும் ஒளி வீசிப் பொலி வுற்றன. இயேசுபிரானாலே அவர் உரையாடினார் என உணர்ந்தோம்.

அதன்பின்னர் மன நிறைவு கொண்ட நோக்குடன், களைத்துப் போன ஒரு பிள்ளை தன் தாயின் மடியில் அடைக் கலம் புகுந்து மகிழ்ச்சியோடு துயில் கொள்ளும் வேளையில் நோக்கும் இன்ப நோக்குடனும், அப்பெரியார் ஒரு பக்க மாகத் திரும்பி, “ ஒளி, ஒளி, ஒளி ” என மும்முறை முழங்கி தம் கண்களை முடினார். ஆனால் அவரது விரல் இன்னும் இயேசு என்னும் பதத்தைத் தொட்டுக் கொண்டேயிருந்தது.

“ ஜயமே விடமர ஞந்த காரம்வந்
தொய்யென முடிநின் றுறறு மாயினுந்
துய்ய பங்கயமுக ஜோதி காட்டியாள்
அய்யனே நின்னடிக் கனந்த ஸ்தோத்திரம் ”

என்று கிருஷ்ணபிள்ளை பாடிய பிரார்த்தனை அப்பொழுது நிறைவேறிற்று. இயேசுபிரானின் தரிசனம் அவருக்குக் கிடைத்தது. அவர்தம் வாழ்க்கையின் காலமெல்லாம் இதிலையே வாஞ்சித்தார்.

“ அவக்கதலே நகக்கியபே ராற்றலானை
அவித்தையிரு எறுத் தோளிர் மெருஞானத்தானை
உலகமயக் கொளித் திரட்சை யுதவினுலை
உத்தமசர் குணத்தானை யுலப்பிலானை
விலகியுமி ருடலெலிடு மமையத் தென்னை
விலகாது விசவாச விளக்கைத் தூண்டி
இலகுதிரு வடிநீழ விருத்து வானை
யென்று கோலோ கண்குளிரக் கானும் நாளே ”

என்ற அவர் வாஞ்சை நிறைவேறிற்று. கிருஷ்ணபிள்ளையின் உடல் பாளையங்கோட்டைக்கு அருகில் உள்ள சமாதான புரத்திலிருக்கும் சி. எம். எஸ் பொதுக் கல்லறைத் தோட்டத் தில் நல்லடக்கம் செய்யப்பட்டது.

“ பத்திமான்களின் ஆன்மாக்கள் இறைவனின் திருக்கரங்களில் உள்ளன.

(ஞானகமம் 3 : 1.)

கவியரசர் கிருஸ்னபிள்ளையின் நால்கள் :

தமிழ் இலக்கியங்களைக் கடைந்தெடுத்துக் கிறிஸ்தவ இலக்கியங்களாக மாற்றியமைத்தார் நம் கவியரசர். தமிழிற் தோய்ந்த உள்ளத்துடன் இயேசுவையும் இரட்சிப்பையும் இனிய தமிழ் மரபில் ஆக்கித் தந்துள்ளார். “ கடவுள் என் இதயத்தைத் திறந்தார், அவரைத் துதிக்க என் வாயைத் திறந்தேன் ” என்னும் உன்னத மனப்பான்மையுடன் தன் ஆக்கங்களைப் படைத்தார்.

“ இரட்சணியம் ” என்ற சொல், கிருஷ்ணபிள்ளையின் சிந்தையைக் கவர்ந்த ஓர் சொல்லாகும். இச் சொல் இறையருளால் கிட்டும் மாறுதலைக் குறிக்கிறது. ‘ உலக உய்வு நெறியில் இவருக்கு இருந்த நாட்டத்தை நன்கு புரிந்து கொண்ட தமிழறிஞர் ரா. பி. சேதுப்பிள்ளை, கவியரசரின் காப்பிய நூலைப்பற்றி பின்வருமாறு கூறுகிறார். ‘.... இவ்வுலகில் நிறைந்திருந்த தீமையை வில்லின் ஆற்றலால் வென்று ஒழித்தான் இராமன். கற்பின் வன்மையால்

மதுரையம்பதியில் செறிந்திருந்த திமையைச் சுட்டெளித் தாள் கண்ணகி. இரட்சணிய காவியத்தின் தலைவராகிய கிறிஸ்துநாதர் இம்மாநிலத்தில் நிறைந்திருந்த திமையை மகத்தான் தியாகத்தின் ஆற்றலால் துடைத்தருளினார். ஆகவே, இரட்சணிய யாத்திரிகம் ஆத்ம தியாகத்தின் பெருமையை அறிவுறுத்தும் அருங்காவியமாகும்” என்பதே.

கவியரசர் தமிழ்மரபை மட்டுமன்று, தமிழ் இலக்கிய மரபையும் கிறிஸ்தவத்தோடு இணையிட்டு, இரண்டாக்கலந்து அம்மெல்லிய இழைகளினுடே இயேசுவைக் காண கிறார். இச் சிறப்பியல்பு, ‘அங்கை நெல்லிக்கணி’ போல் அவர் நூல்களில் காணப்படுகிறது.

1. இலக்கண சூடாமணி - (1883)

மாணவர்க்கு இலக்கணம் கற்பிப்பதற்கு, உரைநடையில் எழுதப்பட்ட நூல் இல்லாததால் ஆசிரியர், மாணவர் ஆகிய இருசாரார்க்கும் உதவும் பொருட்டு, உரைநடையில் இலகுவாக மாணவர் கற்கத்தக்க முறையில் இலக்கண நூல் ஒன்றை எழுதி வெளியிட்டார். இந்நாலின் முதற் பாகம் பாளையங்கோட்டையில் வெளியிடப்பட்டது. இதன் இரண்டாம் பாகம் வெளிவந்ததாகத் தெரியவில்லை.

2. “பாளையங்கோட்டை எச். ஏ. கிருஷ்ணபிள்ளை வரலாறு” - (1893)

இது கிருஷ்ணபிள்ளை அவர்களின் ‘தன் வரலாறு’. கணம் டி. உவாக்கர் ஜயர், இதனை எழுதுமாறு கவிஞரைக் கேட்டதால், அவர் தன் வரலாற்றைச் சுருக்கமாக எழுதிமுடித்தார். இருஞ்சுள் இருந்து தம்மை ஒளிக்குள், இறைவன் எவ்வாறு வழிநடத்தினர் என்பதை, நன்றிதோய்ந்த உள்ளத்துடன் அறியப்படுத்தும் அருமையான நூலிது.

இந்நால் முதன் முதலாக ஆங்கிலத்தில் மொழியாக்கஞ் செய்யப்பட்டது. டாக்டர் வி. ஞானசிகாமணி அவர்கள் இந்நாலின் கைப்பிரதியின் ஒரு படியை பேராயர் அப்பசாமி யிடமிருந்து பெற்று, ஏற்ற அடிக்குறிப்புகளுடன் முதன்முதலாக வெளியிட்டார்.

3. இரட்சனிய யாத்திரிகம் - (1894)

தமிழில் தோன்றிய கிறிஸ்தவ காப்பியங்களுள் தலைசிறந்து விளங்குவன தேம்பாவணியும், இரட்சனிய யாத்திரிகமும் ஆகும். இவை இரண்டும் தமிழ்க் கிறிஸ்தவ இலக்கியத்திற்கு இரண்டு கணகள் போன்றவை. தேம் பாவணியின் ஆசிரியர் வீரமாழனிவர் இரட்சனிய யாத்திரிகம் நமது கவிரசரின் தலைசிறந்த படைப்பாகும்.

இது ஒரு முற்றுருவகப் (Allegory) பெருங்காப்பியம். தமிழ் மொழியில் உள்ள முற்றுருவகப் பெருங்காப்பியம் இஃது ஒன்றே. கவிஞர் இதனைப் பதினூன்கு (1878—1892) ஆண்டுகளில் எழுதி முடித்தார். 1894இல் தான் இதன் முதற் பதிப்பு வெளி வந்தது.

இந்நாலைப்பற்றிக் கூறும்போது “இரட்சனிய யாத்திரிகத்தில் என்னுடைய வாழ்க்கையையே ஊற்றிவிட்டிருக்கி ரேன். என்னுடைய இதயத்தின் ஆழத்தின் ஆழம் அதில் இருக்கிறது” என்று கூறினார் கவிஞர். எனவே, கவியரசர் தமிழ் மொழிக்கும், மக்களுக்கும் ஆற்றிய பெருந்தொண்டு, இப்பெருங்காப்பியத்தில் பொதிந்துள்ளதன்லாம்.

“நாம் பாவத்தால் நெருக்கப்படும்போதே இறையருளி னால் காக்கப்படுகிறோம்” என்ற உண்மையை அனுபவித்த கிருஷ்ணபிள்ளை, விவிலிய நூலின் மூலமாய்மட்டுமெல்லாமல், அவர் விரும்பிப் படித்த ஜான் பன்யன் எழுதிய ‘யாத்திரிகனின் முன்னேற்றம்’ (Pilgrim's Progress) என்னும் நூலின் தமிழ்ப் பதிப்பான — பரதேசியின் மோட்ச பிரயாணம் என்ற நூலின் வழியாகவும் இந்த உணர்வைப் பெற்றிருந்தார். தமது இருபத்தொன்பதாம் வயதில் முதன் முதலாக இந்நாலைப் படித்தார். தொடர்ந்து பலமுறை இந்நாலை ஊஸ்றிப்படித்து ஏறத்தாழ ஐம்பத்து மூன்று வயதினராக இருந்தபோது இந்நாலைக் காப்பியவடிவில் எழுத ஆரம்பித்தார்.

அருள் வள்ளலாகிய இயேசவே இரட்சனிய யாத்திரி கத்தின் தன்னிகரில்லாத தலைவர். எனவே, இக்காப்பியம் படிப்போரது உள்ளத்தைப் பண்படுத்தி, ஒழுக்கத்தைச் சீர்ப்படுத்தி, இறைப்பதையெடுத்து, மொட்ச வழியினைக் காட்டும் தன்மையுடைய நூலாயிருப்பதால், இக்காப்பியத்தைக் கிறிஸ்தவ திரும்புதலைக்கு அடுத்தபடியாகவும் எடுத்துக் கொள்ளலாமென்பதே பல அறிஞர்களின் துணிபாகும்.

இந்நூலில் உள்ள இரட்சனிய சரிதப் படலத்தில் 498 பாடல்கள் உள்ளன. கிறிஸ்துவின் ஒரு வார இறுதி வாழ்வை விளக்கும் படலமிது. இதுகாப்பியத்துட்காப்பியமாய்விளங்கு கின்றது. சிலுவைப்பாடு இது இராட்சனிய சரிதப் படலத்தில் 304—354 பாடல் கொண்ட பகுதி. கிறிஸ்துவின் சிலுவைப் பாடுகளைப் பற்றியவை. இரட்சனிய நவநீதம்—இது கவியரசர் இயற்றிய மூன்றாவது பாடல் தொகுப்பு. 100 விருத்தங்கள் கொண்ட இப்பகுதி 1872இல் இயற்றப்பட்டதென நம்பப் படுகிறது. இதிலுள்ள ஒவ்வொரு பாடலும் ஒரு முழுமையான கருத்தை அறிவிக்கின்றது. இது இரட்சனிய நவநீதப் படலமாக இரட்சனிய யாத்திரிகத்தில் இணக்கப்பட்டுள்ளது. இரட்சனிய சரிதப்படலத்தைப் போல, இரட்சனிய நவநீதமும் அறிஞர்களின் தனிக் கவனத்தை ஈர்த்தது.

4. இரட்சனிய சமய நிர்ணயம் – (1898)

இதே ஆண்டில் ‘இரட்சனிய நவநீதக் கவிஞர்’, ‘இரட்சனிய சமய நிர்ணயம்’ என்ற காப்புரை நூலை (Apologetic) உரை நடையில் எழுதினார். இவர் எழுதிய ஒரேயொரு பெரிய உரைநூல் இதுவேயாகும். இதனை 1898இல் இரு பாகங்களாக எழுதத் திட்டமிட்டார். ஆனால், இறுதியில் ஒருபாகந்தான் நிறைவர்க்கிறது. இந்நூலின் நோக்கம் ‘ஆன்ம எடேற்றத்தை அருளத்தக்க மெய்ச் சமயம் எதுவென ஆய்ந்து அறிதலே’ யாகும்.

சிவஞானபோதம், சிவஞானசித்தியார் ஆகிய சைவ சித்தாந்த நூல்களின் அமைப்புமுறையைப் பின்பற்றி, முதன் முதலாகத் தமிழில் இயற்றப்பட்ட காப்புரை நூல் இந்நூல். கிறிஸ்தவ சமயத்தின் சிறப்பியல்புகளைத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுகிறது.

இந்நூலை எழுதி வெளியிடுவதற்கு கணம் டி. உவாக்கர் ஜெயரும், சென்னை கிறிஸ்தவ இலக்கியச் சங்கமும் கவியரசருக்கு ஊக்கமளித்து, பல வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தனர். ஆயினும், இது பல சமஸ்கிருத சொற்கள் கலந்த தமிழ் உரை நடையில் எழுதப்பட்டதால் இதனை எனிதில் புரிந்து கொள்வது கடினம். இருந்தும், இந்நூலை முயற்சி யெடுத்துப் படித்தால் பெரும் பயன் அடையலாம்.

5. இரட்சனிய மனோகரம் - (1899)

கவியரசர் சிருஷ்ணபிள்ளை இயற்றிய பக்திப் பாடல் களின் தொகுப்பே, இரட்சனிய மனோகரம் எனப்படும். தம் ஆன்மீக வாழ்வின் அனுபவத்தில் ஏற்பட்ட இறையுணர்வின் விளைவாய்க், கவிஞரால் ஆக்கப்பட்ட பாடல்களே இவையாகும். இரட்சனிய யாத்திரிகத்தில் அமைந்துள்ள பக்தி நயமிக்க பகுதிகளையும் இங்கு காணலாம். இதில் 34 திருப்பதிகங்களும் 566பாடல்களும் உள்ளன.

இந்நூலின் முதற்பகுதியிலுள்ள பாஸ்ய பிராத்தனையின் 45 பாடல்களும் சிறுவருக்கேற்றவை. “பக்தியாய்ச் செபம் பண்ணவே சுத்ததமாய்த் தெரியாதையா” என்று முதற் பாடல் தொடங்குகின்றது. இவற்றில் பல தாழுமானவர் பாடல்கள் போன்றவை. இங்கு துதிப் பாடல்கள், தோத்திரப் பாக்கள், செபம், மன்றூட்டு பாவ அறிக்கை, பிழை நிலைந்திரங்கல், வேண்டுகோள், ஒப்படைப்பு ஆகிய விடயங்கள் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

இதிலுள்ள பாடல்கள், கருணை வள்ளலாகிய கிறிஸ்து பெருமான் மீது மெய்யன்பு கொண்டு, சிந்தை பரவசமாகி, ஆவியனஸ் பெற்று, உள்ளத்தின் நெகிழ்ச்சியால் என்புருக

மனங்களிந்து பாடப்பட்டவை. இவற்றில் பல, நீண்ட அடிகள் கொண்ட பாடல்களாயிருப்பினும், இவற்றைக் கருத்துணரிப் படித்தால் பொருள் எளிதில் விளங்கும்.

தமிழ்ப் பண்பும், தமிழிசை வளமும் பக்திச் சுவையும் செறிந்த இப்பாடல்களை, நமது ஆலய ஆராதனைகளிலும், குடும்ப செபக் சூட்டங்களிலும் உருக்கமோடு பாடினால், ஆண்மீக வாழ்வின் வளர்ச்சிக்குப் பெருந்துணையாயிருக்கும்.

இந்துஸ்பந்தி, “மனேகரம் பாடிவர மனம் உருகும், மாண்புநிறை அறிவு நிலை பண்புசேரும் — பண்கொழிக்கும் பாடல்களைப் பாடிவர உளங்கணிந்து பக்தியோங்கும் — நல் வருஞும் பெரும்பேறும் தானே குழும் — வீடோறும் இரட்சனையம் வளர்ந்து ஓங்கும்” என்கிறார் புலவர் வி. ப. நடராசன்.

6. போற்றித்திருஅகவல் :

மணிவாசகரின் திருவாசகத்தை உள்ள முருகக் கற்றுத் தோய்ந்து, அதில் வரும் போற்றித் திருஅகவல் போன்று தாழும் இயேசு பெருமான் பேரில் ஒரு “போற்றித் திருஅகவல்” பாடியுள்ளார். தேவாரத்தில் வரும் போற்றித் துதி திருவாசகப் போற்றிப் பாசுரங்களையும் உட்கொண்டு தன் உதிரத்தோடு கலந்து, இயேசு கிறிஸ்துவின் வழியில் இளையற்ற ஒரு இலக்கியம் படைத்துள்ளார்.

இந்துஸ், சில ஆண்டுகட்டு முன்னர் டாக்டர் வி. ஞானசிகாமணியினால் தேடிக் கண்டு பிடித்து, வெளியிடப் பட்டது. அகவல் மரபில் கவிஞர் பாடிய கவிதை இதுவே. 53 கண்ணிகளில் மொத்தம் 106 அடிகள் தான் கிடைத்துவினான். இப்பாடல் முற்றுப் பெறவில்லை.

போற்றித் திரு அகவலின் இறுதி அடியாக “நாயினுங்கடையாய் நன்றி கொன்னேற்குத் தாயினுமினிய தற்பரா போற்றி!” என்று 53வது அகவலில் முடிக்கிறார். கவிஞர் 1894ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னர் எழுதிய இந்துஸ், 98 ஆண்டுக்குப் பின் நூல்வடிவு பெற்றுள்ளது.

நிறைவுரை :

கவியரசர் கிருஷ்ணபிள்ளையின் இலக்கியப் பணி, அவர் கிறிஸ்தவரானபின் முப்பதாம் வயதிலிருந்தே தொடங்கியது. தன் வரலாறு, காப்பியம், காப்புரை நூல், பக்திப்பனுவல் ஆகிய வகைகளில் நூல்கள் பல ஏழுதியுள்ளார். இவற்றுள் இலக்கணம், தன் வரலாறு, காப்புரை நூல் ஆகியன உரை நடையிலும், ஏனையவை செய்யுள் நடையிலும், அமைந்துள்ளன. இவரின் நூல்கள், மக்களால் நன்கு வரவேற்கப் பட்டன. கவியரசர் தம் நூல்களைத் தம் காலத்திற்கு ஏற்றனவாயும், தம் காலத்தைக் கடந்து நிற்பனவாயும் படைத் துள்ளது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

“ தமிழகத்துக் கிறிஸ்தவரே இவர்க்காற்றுய்
கைம்மாறு யாதுண்டு ஆய்ந்து பாரிர்
அமிழ்தளைய இரட்சஸ்ரீ நூல்களைவ
ஆன்றேரும் குருக்களுமாய் ஏற்றுப் போற்றி
குமிழ் பரிந்து வருவெள்ளாம் போல் கிறிஸ்து
திருநாயம் குவஸயத்தில் பரப்பி விட்டால்
மகிழ்வறுமே கவியரசர் மனங் குளிரும்
மங்கலமாய் அனுள்புரிவார் இயேசு பிரானே. ”

கவியரசரின் நற்பண்புகள் :

இறைவன்பால் பக்தியும் நற்பண்பும் நிறைந்த சான்றே ரின் நல்லியல்புகளை எடுத்துரைப்பது நன்று. அன்னுரின் அருங்குணங்களையறிவது, நம் வாழ்க்கைக்கு நற்பயணளிக்கும். ஆதலால் கவியரசரின் சிறப்பியல்புகளை இங்கு சுருக்கமாய்க் கவனிப்போம்.

1. பக்தி நெறி :

கிருஷ்ணபிள்ளை அவர்களின் வாழ்க்கை முழுவதுமே, பக்தி நிறைந்த வாழ்வெனக் கருவது மிகையாகாது. 12 வயதாயிருந்தபோதே வைணவ நூல்களைக் கற்று, வைணவ பக்தியில் முழுக்கித் திளைத்தார். அவர் இறைவன் பால் வைத்த

அன்பு வளர்ந்து கொண்டே வந்தது. தம் குடும்பத்தாரோடு, அடிக்கடி வைணவத் திருத்தலங்களுக்குப் புனித யாத்திரை புரிந்து வந்தார். தம் பிள்ளைகளையும் பக்தி நெறியில் வளர்த்தார்.

வைணவ பக்தியில் எவ்விதம் மூழ்கியிருந்தாரோ, அதே வண்ணம் தம் மனமாற்றுத்தின் பின், கிறிஸ்தவ பக்தியில் ஆழ்ந்திருந்தார். அவரது உள்ளம் எப்பொழுதும் மறுமைப் பேற்றையே நாடியது. பாவமாகிய கடலைக் கடக்க கிறிஸ்து பெருமானைத் தெப்பமாகக் கொண்டார். இன்ப துன்பங்களிடையே அவரது பக்திக் கணல் கொழுந்து விட்டெரிந்தது — குறையவேயில்லை. இதற்கு, அவரின் பக்தி பரவசப் பாடல்களே பெருஞ் சான்றூருகும். ‘இயேசுவின் மணமிகு மலர்த் திருவடிகளையே என் மனம் சிந்திக்கக் கடவது — என் தலை வணங்கக் கடவது — என் கைகள் கூப்பித் தொழுக் கடவது — என்வாய் வாழ்த்தக் கடவது — அத்திருவடிக்கே என் உடல் எப்போதும் ஜமீயம் செய்யக்கடவது’ என் கிறுர் நம் கவியரசர்.

2. தூய வாழ்வு :

அகத் தூய்மை பெற்ற சான்றேர்கள் புறத் தூய்மை யையும் விரும்புவர். அகமும் புறமும் தூய்மையடையவர் களே ஆண்றேர்களென் அழைக்கப்படுவர். ‘நீங்கள் கடவுளின் ஆலயம்’ என்ற நம் திருமறை மொழிக்கிசைய, நம் புலவர் தன் உள்ளத்தைத் தூய்மையதாகக் கொண்டிருந்தார். அவரின் உடலும் உடையும் எப்பொழுதும் தூய்மையாகவே இருந்தன. நான்டோ ரும் விடியற்காலை நாலுமணிக்கே எழுந்து, அருகிலிருந்த ஆற்றில் நீராடி, தூய வெள்ளாடை அணிந்து, இறைவனை வழிபட்டுக் களிகளைப் பாடுவது வழக்கம். அதன்பின் தான் தன் பணிகளைத் தொடங்குவர்.

கவிஞர் தம் வாழ்நாளில் ஒரு போதும் புலால் தொட்டநியார். புகையிலையோ, புகைப்பதோ, பொடி போடுவதோ அவருக்கு அருவருப்பானவை. — இவரது தூய தன்மையைக்

கண்ட பெரியோர்களும், மின்னரிமாரும் அவரிடம் எப்போ தும் நன்மதிப்பைக் கொண்டிருந்தனர். தமது பழக்க வழக் கங்களில் சுத்தமாயிருப்பார் — வாய்மை பேசுவதில் உறுதி யாய் நின்றார். சுத்தியம் தவறுது வாழ்ந்து வந்தார்.

3. தாழ்மை :

முதிர்ந்த மணிகள் செறிந்து, சுதிர்களைத் தாங்கும் பயிர்கள் தலை வணங்கித் திகழ்வது போல், அறிவு சான்ற ஆன்றேர்கள் அடங்கிப் பணிவுடன் அமைவர். அன்றாரது பேரறிவையும் பெருந்தன்மையையும் பெரியோர்கள் தான் சரிவரப் புரிந்துகொள்ள முடியும். ஆன்றமைந்த சான்றே ஞகிய கிருஷ்ணபிள்ளையவர்களின் காலத்தில் வாழ்ந்த பேரறிஞருள் இருவரான மாழூரம் வேதநாயகம்பிள்ளையும், பேரா சிரியர் அவர்களும், கவிஞரின் அறிவையும் ஆற்றலையும் அடிக்கடி வியந்து புகழ்ந்தனர் — இவரில் பெருமதிப்புக் கொண்டிருந்தனர். கவிஞரின் பேரறிவையும் விரைந்து கணிபாடுந் திறனையும் பாராட்டி வந்தனர்.

இருந்தும், நம் கவியரசர், அடங்கித் தாழ்மையுடன், எவ்வித பெருமையின்றி வாழும் அருங்குணம் படைத்த வர். “தன்னைத் தாழ்த்துகிறவன் உயர்த்தப்படுவான்” என்றியம்பிய தாழ்மையின் சொருபியாகிய இயேசு பெருமானின் அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றி வாழ்ந்தார்.

4. பிறர் நலங்களுதல் :

சுய நலமின்றிப் பிறர் நலங்களுதும் பெரும் மனப்பான்மை கொண்ட நம் கவிஞர், எளியோர் மீது கருணை காட்டி, விருந்தோம்பும் சிறந்த பண்புடையவர். தம் உதவியை நாடி வந்த எவருக்கும் இல்லையென மறுக்காது, தம் மாவியன்ற உதவியைத் தயங்காமல் செய்யும் தனிப் பண்புடையவர். 1867ஆம் ஆண்டில் கவிஞர் சாயர்புரத்தில் வாழ்ந்த போது, தன் உதவியை நாடி வந்த அப்பாவு என்ற சௌவ வாலிப்பனுக்கு அவர் செய்த தன்னலமற்ற உதவி,

அப்பையன் இயேசுவின் அடியான் ஆக்கியது. — அவன் சிறப்பாகப் படித்துத் தேறிப் புலவர் தனக்குச் செய்த உதவியை, அவன் பின்னர் — திவான் பகதூர் அப்பாசாமிப் பின்னோயாக உயர் பதவியில் அமர்ந்த போதும் மறக்கவில்லை.

கவிஞரின் உதவி செய்யும் பண்பும், சிறந்த பேச்சும், அன்பு ததும்பும் பணிகளும், கிறிஸ்தவ நெறியில் வாழ்ந்த வாழ்வும், அனேகமாணவர்களை மட்டுமல்ல, பல பெரியோர்களையும் அவர்பால் ஈர்த்தன. — ஏழைகள்பால் கருணை காட்டி, எளியோர் மீது பரிவு காட்டி, மாணவர்களை முன் ணேற்றி, நண்பர்களை நல்வழிப்படுத்தி இயேசு பெருமானின் திருத்தொண்டனாக இருதிவரை வாழ்ந்தார்.

5. நற்செய்தித் தொண்டன் :

இவர் தமிழ்த் தொண்டாற்றி வருவதோடு, தான் பெற்ற அருளை, அனைவரும் பெற வேண்டுமென்ற வாஞ்சலச் சூடன், அயராது, சலியாது, உள்ளத், தூய்மையுடன் அனைவர்க்கும் அன்பர் இயேசுவின் இரட்சிப்பை அறிவித்த, இரட்சணியக் கவிஞர் இவர்.

பல பெரியோரும், மாணவர்களும் இவரின் போதனையால் கவரப்பட்டு, உலகை உய்விக்க வந்த அண்ணல் இயேசுவின் திருவடிகளை நாடினர். துண்பங்கள் பல நெருங்கித் தொடர்ந்து கவிஞரைத் தாக்கிய போதிலும், தளராது இருதிவரை, இயேசுவின் அன்பை மற்றவர்களுக்குத் தன் பேச்சு னலும், செயலினாலும் காட்டி வந்த உத்தமர் இவர். இயேசு பிரானில் வைத்த பற்றுறிதியை கடைசிவரை தளரவிடவில்லை.

‘தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக’ என்னும் வள்ளுவனரின் வாழ்மொழிக்கிணங்க இவர் தம் வாழ்வு, உலகம் போற்றத் தக்க உயர் வாழ்வாக விளங்குகிறது.

கவிஞரின் சில பாடல்கள் :

பிழை நினைந்திரங்கல்

1. நின்னடிக் கண்பு செய்யா நீசனே, ஈசனே யுன் பொன்னடிக் கண்பு செய்யும் புன்னியர் குழாத்துட்புக்கு நன்னடை கற்று மில்லேன், நன்றெலா மொருவி நின்ற என்னடை இகந்துமில்லேன் என்செய்வான் தோன்றினேனே?
2. அருளுட முகிலை, யன்பிள் ஆருயிர்க் குயிராய் நின்ற தெருளுடை யமுதை, உன்னந்தி சிதிக்குஞ்செழுந்தேன் வைப்பை மருளுடை யுனர்விற்கு எட்டாவாழ்வினைவழுத் திவாழேன் இருளுடைமனத்தேன், யானே என்செய்வான் தோன்றினேனே?

இறைவணக்கம்

1. பத்தியாய்ச்செபம் பண்ணவே
சுத்தமாய்த்தெரி யாதய்யா
புத்தியோடுமைப் போற்றநற்
சித்தமீந்திடும் ஏசுவே.
2. பாவ பாதையை விட்டுநான்
சீவபாதையிற் சேரநல்
ஆவிதந்தெனை யாட் கொள்ளும்
தேவதேவ குமாரனே.
3. ஆசையோடுமக் காட்செயும்
மாசிலாமனம் நல்கியே
நேசம்வைத் தெனை ரட்சியும்
ஏசுநாத சுவாமியே.
4. அன்னையுமென தப்பனும்
உன்னையன்றிலை யுண்மையே;
பின்னை யென்ன பினக்குகான்
என்னைரட்சி சர்வேசனே.

5. உன்திருப்புகழ் ஓதவும்
 உன்திருப்புகழ் கேட்கவும்
 உன்றனக் கெளை யுதவவும்
 என்றெனக் கருள் ஏசுவே.
6. அப்பனேயுன தண்பினுக்கு
 எப்படிப்பதி லீட்டுவேன்?
 செப்புமென்னித யத்தையே
 உப்படைத்தனன் உன்னதே!

நீயே துணை

1. சத்தாய் நிஷ்களமாய் ஒரு சாமியமும் இலதாய்ச்
 சித்தாய் ஆனந்தமாய்த் திகழ் கின்ற திரித்துவமே।
 எத்தால் நாயடியேன் கடைத் தேறுவன் என்பவந்திர்ந்து
 அத்தா வுன்னையல்லால் எனக் கார் துணை யாருறவே!
2. எம்மா விக்குருகி உயிர் ஈந்துபு ரந்ததற்கோர்
 கைம்மாறுங்கு கொலோ? கடை காறுங் கையடையாய்ச்
 சும்மா ரட்சணைசெய்; சொல்க தந்திரம் யாதுமிலேன்,
 அம்மா னுன்னையல்லால் எனக் கார்துணை யாருறவே?
3. பித்தே றிச்சுமலும் செகப் பேய்பிடித் துப்பவத்தே
 செத்தேன் உன்னருளாற் பிழைத் தேன்மறு சென்ம தாய்;
 எந்தோ டங்களையும் பொறுத் தென்றுமி ரங்குகவென்
 அத்தா வுன்னையல்லால் எனக் கார்துணை யாருறவே?
4. மையார் கண்ணிரண்டு செவி வாயடைத் துக்குமறி
 ஐயால் மூச்சொடுங்கி உயிர் ஆக்கைவிட் டேகிடுநாள்
 நையேல் கைநெகிழேன் உளை நானுண் டஞ்சலென
 ஐயா வுன்னையல்லால் எனக் கார்துணை யாருறவே?
5. திரைசேர் வெம்பவமாம் கடல் மூங்கிய தீயரெம்மைக்
 கறைசேர்த் துய்க்கவென்றே புணை யாயினை கண்ணியான்
 பரசேன்பற் றுகிலேன் எனைப் பற்றியப் பற்றுவிடாய்!
 அரசே யுன்னையல்லால் எனக் கார்துணை யாருறவே?

அடைக்கலம் அருள்

1. ஒதியே சுருதி தினந்தினம் படித்தும்
உணர்விலா துவகொழுக் குவந்து
தீதிலே பயின்று செந்தெறி யிகந்த
தீயனேன் உய்யுமா றறியேன்!
கோதிலா நீதிக் கொழுங்கதிர்ப் பிழம்பே
குணிப்பருங் கருணைவா ரதியே!
ஆதியே அடியேன் நின்சர் ணடைந்தே
அஞ்சலேன் றடைக்கலம் அருளே!
2. பத்தனுப்ப பாடேன், சுத்தனு யொழுகேன்,
பகவிலலாம் பாவமே பழுகி
எத்தனுக் கழித்தே ஸின்றுளேன் நாளை
இலண்ண எண்ணவும் படுவேன்!
விததேனேற்கு உனது பேரரு எல்லால்
பிழூக்குமா றில்லையா தலினால்
அத்தனே அடியேன் நின்சர் ணடைந்தேன்
அஞ்சலேன் றடைக்கலம் அருளே.
3. கலைக்கனுக் கரிய காட்சியே சிரத்தைக்
கண்ணினுக்கு எளியகண் மணியே,
புலைக்குடில் ஓம்பும் புன்மதி யதனால்,
பொருவரும் பொழுதை வீண் போக்கி,
உலைக்கம டம்போல் உலகமா யத்தை
உவந்தநின் மூடனென்று உளச்சான்று
அலைக்கநொந் தடியேன் நின்சர் ணடைந்தேன்
அஞ்சலேன் றடைக்கலம் அருளே.

சிலுவைச் செழுங்கோலம்

1. கள்ளமுறுங் கடையேனுங் கடைத்தேறப் பெருங்குணை வெள்ளமுகந் தருள்பொழியும் விமலலோ சன்னிதியை உள்ளமுவப் புறுதேனை யுயிர்க்குயிரை யுலவாத தெள்ளமுதைத்திங்களியைச் சிலுவையிசை கண்டேனே
2. படிசாய்த்த பெரும்பாவப் பரஞ்சுமந்து பரமர்த்திரு முடிசாய்த்த திருமேனி வதைந்திழிசெங் குருதியுக முடிசாய்த்த பெருமாளை முதல்கை தலைநக்கிக் கொடிசாய்த்த கொற்றவனைக் குருசின்மிசைக் கண்டேனே
3. பொய்த்திருக்கும்வஞ்சனையும்பொல்லாங்கும்புறங்கறநம் எத்திருக்கு முடையேமை யென்னியொருபொருட்டாகப் பத்திருக்கும் பிரமாணப் படியொழுகி விளைமுடித்த சித்திருக்குஞ் செழுந்தவனைச் சிலுவையிசைக் கண்டேனே
4. முவாத முதலவனை முதுசருதி மொழிப் பொருளை ஒவாத பெருங்குணத்த வத்தமனை யுலகனைத்தும் சாவாத படிகாக்கத் தநுவெடுத்துத் துஜங்கட்டுந் தேவாதி தேவனையான் சிலுவையிசைக் கண்டேனே.

ஞான சம்பந்த குரு

1. நீயார் உனக்கெந்த வகையிலென் ஞேடுறவு நினதுவ சத்தலமுமின் நிலவுலகம் அன்றுநீ தேவாதி தேவன் நான் நீசநர புன்கிருமியாம்! மாயா பிரபஞ்சமும் உன்திருவு எத்துநினை வாகனம் மாத்திராங்கான்? மற்றதிலேர் அனுவுக்கும் நிகரிலேன் என்னையும் மதித்துனுயிர் மாய்க்கவந்தாய்!

தாயேனும் மகவின்பொ ரூட்டுயிரை ஈவளோ?
 சார்வதா நன்றிகெட்ட
 சண்டாள னுக்குன்னை யல்லாமல் இப்பெரிய
 தண்ணளியை யார்காட்டுவார்?
 நாயேனிவ் வன்பினை தித்துணர்ந்து ஈடுசெய்
 நனிசிறிதும் வல்லனல்லேன்
 நரசரி ரம் கொண்ட வரராச னேபரம்
 ஞானசம் பந்தகுருவே!

2. முன்னுமுடி யாகியுன் சென்னில் தைத்ததும்
 முரண்கோல தாகியுன் றன்
 முடி மீ தடித்ததுவும் உமிழ்நீரே தாய்த்திரு
 முகக்கஞ்ச மலர்தோய்த்ததும்
 எள்ளுபழிமொழியாகி அஞ்செவிநிறைறத்ததுவும்
 கனர்கர மாகியந்தோ
 எழிலுறு கபோலத் துறைந்ததும் விலாவிலோர்
 ஈட்டியாய் நுழைவுற்றதும்

விளௌபய வாதாத்தம் உய்யதிரு வடிநோக
 வெவ்விருப் பாணியாகி
 வேதனை விளைத்ததும் பாதகப் புலையேன்
 விளைத்ததீ விளையல்லவோ?
 நன்னியெனை யுள்ளன்ற கள்ளனுக் கூர்த்தகதி
 நல்குகரு ஞமூர்த்தமே!
 நரசரீரம் கொண்ட வரராச னேபரம்
 ஞானசம்ப ந்தகுருவே!

இறையியல் கல்லூரிக் கீதம்

இராகம்: பிரிந்தாவன சாரங்கா

பல்லவி

இறையியல் கல்லூரி வாழ்க் என்றும்
இறைமகன் இயேசு கிறிஸ்து
ஒளி உலகினில் ஞுழ்க்.

அனுபல்லவி

மறை வேதாகமம் பயில்
மருதனூர் மடத்தூரில்
நிறைவு தந்தே தெய்வீகம்
நித்தம் அருள் அன்னையான.

சரணம்

1. இறை அன்பு வினைத்திட
மறை மழை தரும் மேகம்
இறை மகன் கருணையை
இதயத்தில் நல்கும் போதம்
இறையியல் ஆகம
நெறி உணர்த்திடும் வேதம்
இறைவன் அருளிய
இகத்தில் எம் பிரசாதம்.
2. விருப்பமுடனே இறை
இயல் பயில் உணர்வுகள்
திருப்பணி செய்வதந்தே
தினம் வழி காட்டிடும்
பரப்பும் கிறிஸ்து ஒளி
பாரினில் பிரகாசிக்கும்
உருப் பெறும் உன்னதரின்
ஶாழியரை உருவாக்கும்.

துணை நின்ற நால்கள்

தமிழ் நால்கள் :

1. இரட்சணிய யாத்திரிகம் (சுருக்கம்)
— (பொ. ஆ. சத்தியசாட்சி — சென்னை
கி. இ. ச. - 1977)
2. முக்தி வழிப் பாமாலை
— (தொகுப்பு : பொ. ஆ. ச. — கி. இ. ச.
Madras 1977)
3. கிறிஸ் தவக் கவியரசர்
— தூண்றி அல்பிரட் கிருஷ்ணபிள்ளை வாழ்க்
கைச் சுருக்கம் — (வீ. ப. நடராசன் — ஈ.ஆ.ம்
பதிப்பு : 1972. ஞான நிலையம் — மதுரை.)
4. பிதாவே இவர்களுக்கு மன்னியும்
— சி. வி. சலரிமுத்து ஜயர் — கி. இ. ச.
Madras - 1957)
5. இரட்சணிய மனோகரம்
— H. A. K. — (கி. இ. ச. Madras - 1931)
6. இரட்சணிய சரிதம்
H. A. K. — (P. S. கடம்பவன சந்தர நாயனார்
உரை — N. M. S. Press - Vepery - 1932)
7. இரட்சணிய யாத்திரிகம்
— H. A. K. — (2ஆம் பதிப்பு — C. L. S.
Madras - 1931)
8. இரட்சணிய சரிதப் படலம்
— (சிலுவைப்பாடு) — தமிழ்வேள் - (விஜயலட்சமி
புத்தகசாலை — கொழும்பு - 6)
9. இரட்சணிய யாத்திரிகம்
— குமரப்பகுவம் — வெளின் (Sri Lanka Book
Depot - 1971)

10. கிறிஸ்தவ இலக்கியத் திரட்டு
— C. L. S. Madras 1955)
11. திருச்சபைப் பிதாக்கன்
— Dr. S. ஏசுதாசன் (C. L. S. 1957)
12. கிறிஸ்தவக் கம்பன் கிருஷ்ணபிள்ளை — வித்துவான்
— (நாசரேத்து 1958) D. G. தங்கராசாலூர்.
13. எ. ஆ. கிருஷ்ணபிள்ளையின் தூர்ல்கள் - ஓர் ஆராய்ச்சி.
— டாக்டர் வி. ஞானசிகாமணி — (வே. மா. பதிப்
பக்ம் — சென்னை - 1978)
14. கிறிஸ்தவ கம்பன் கிருஷ்ணபிள்ளை கிறிஸ்தவரான
தேன்? — வித்துவான்
ஆர். எஸ். ஜேக்கப் (பாளையம்கோட்டை
- 1977)
15. பாவலர் தமிழ் அழுது
— (மெய்ப்பொருள் அச்சகம் - 1981) — பதிப்பு :
P. A. சத்தியசாட்சி, Dr. வி. ஞானசிகாமணி
16. காப்பியச் சொற் பொழிவுகள்
— (அரசு வெளியீடு கொழும்பு - 1965)
17. பாளையம்கோட்டை எச். ஏ. கிருஷ்ணபிள்ளை கிறிஸ்த
வனை வரலாறு (தன் வரலாறு) — (நற்செய்தி
அச்சகம் - 1977)
18. கிறிஸ்தவ தமிழ்த் தொண்டர்கள்
— நம்போலா மாஸ்கரேனஸ் (தமிழ் இலக்கிய
கழகம் — திருச்சி - 1972)
19. இரட்சனிய சமய நிர்ணயம் — H. A. K. —
(2ஆம் பதிப்பு - 1956)
20. காளியதரும் சங்கிரகம்
— (பன்னாற்றிரட்டு) — H. A. K. (பதிப்பு :
Dr. வி. ஞானசிகாமணி
21. கிறிஸ்தவக் கவிஞர்களும், தமிழ்ப் பண்பாடும்
— தி. தயானந்தன் பிரான்சிஸ் (சென்னை) பல
கலைக் கழகம் - 1977)

22. கிறிஸ்தவ தமிழ்த் தொண்டர்
— (சென்னை 1946) — பேராசிரியர்
ரா. பி. சேதுப்பிள்ளை
23. கிறிஸ்தவ இசை முழக்கம்
— (ஞான நிலையம் — மதுவர - 1970) — வி. ப.
நடராசன்
24. யார் இந்த இயேசு?
— (கி. இலக்கிய சங்கம் 1973) பதிப்பு : தயானந்
தன் பிரான்சில்.

ஆங்கில நூல்கள் :

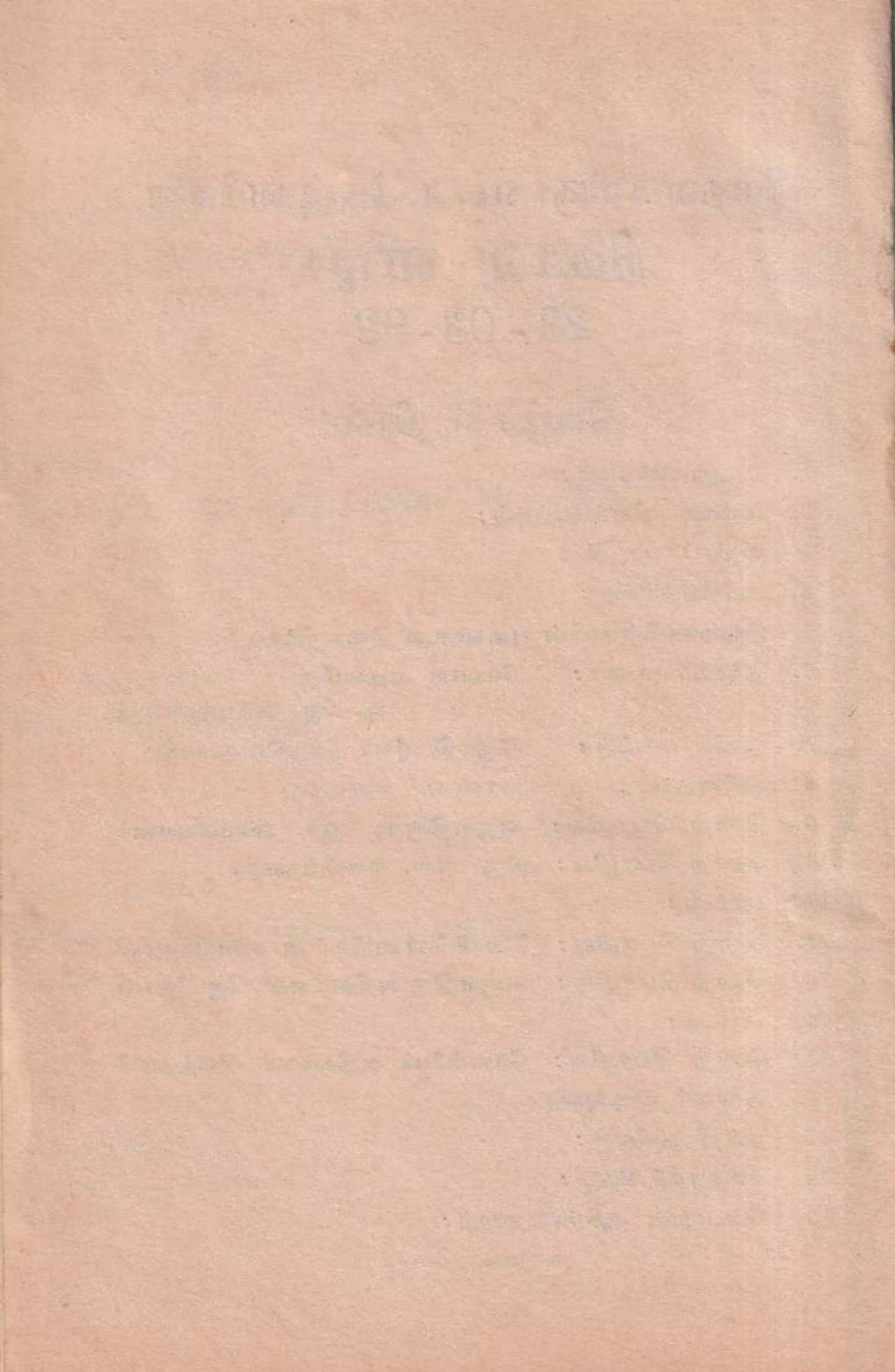
1. The Life and Times of H. A. Krishnapillai —
(1827 — 1900) — by Hudson Dennis —
(U. S. A. — 1970).
2. Life of Poet H. A. Krishnapillai —
by Sir David Devadoss — (Madras L. J. Press
1946.)
3. Tamil Christian Poet — by A. J. Appasamy —
(W. C. Books — No. 56 — Lutterworth Press,
London — 1966.)

கிறிஸ்தவ கல்கூரி எச். ஏ. கிடுஷ்ணபிள்ளை
நினைவு வீழா
28 - 03 - 92

நிகழ்ச்சி நிரல்

1. இறைவணக்கம் :
2. மங்கள விளக்கேற்றல் :
3. வீழாப் பாடல்
4. வரவேற்புரை :
5. கிருஷ்ணபிள்ளையின் புதைப்படம் திரை நீக்கம்
6. தலைவர் உரை : பேராயர் அருள்பிகு
டி. ஜே. அம்பலவாணி
7. தனிப் பாட்டு : திருமதி ஜீவா இரத்தினசபாபதி
8. கலிதைகள் : மாணவர் படைப்பு
9. சொற் பொழிவு : அருள்திரு டி. ஆர். அம்பலவாணி
10. சொற் பொழிவு : திரு. எஸ். சிவலிங்கராஜா
11. பாடல் :
12. சொற் பொழிவு : பேராசிரியர் அறிவர் அ. கண்முகதாஸ்
13. சொற் பொழிவு : அருள்திரு அறிவர் எஸ். ஜேபநேசன்
14. பாடல் :
15. சொற் பொழிவு : பேராசிரியர் அறிவர் கா. சிவத்தமுவி
16. தலைவர் முடிவுரை :
17. நன்றி நவீலல் :
18. கல்லூரிக் கீதம் :
19. செபமும், ஆசீர்வாதமும் :

— நாடகம் —

கன்னுகம் :
திருமசன் அழுத்தகம்